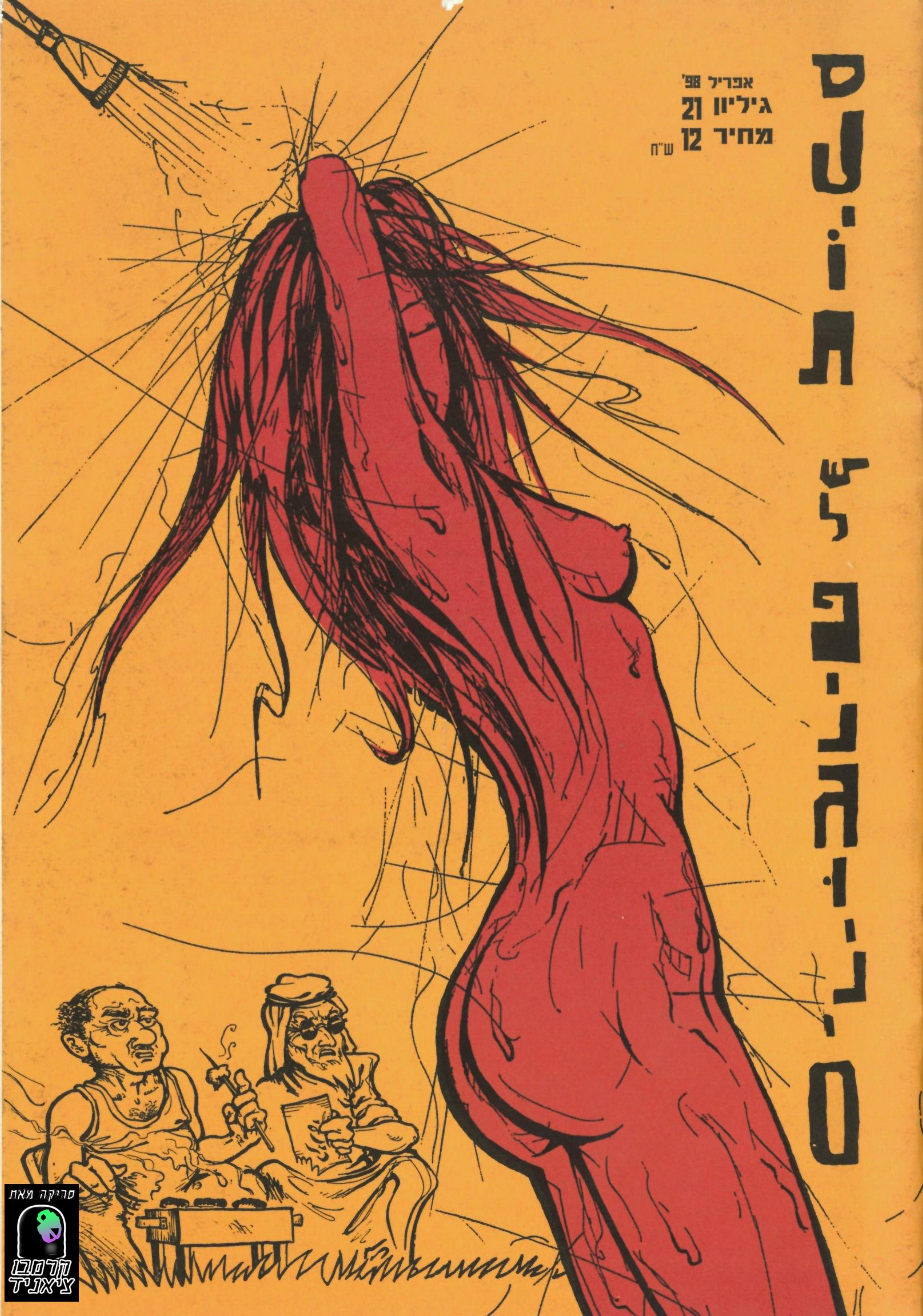

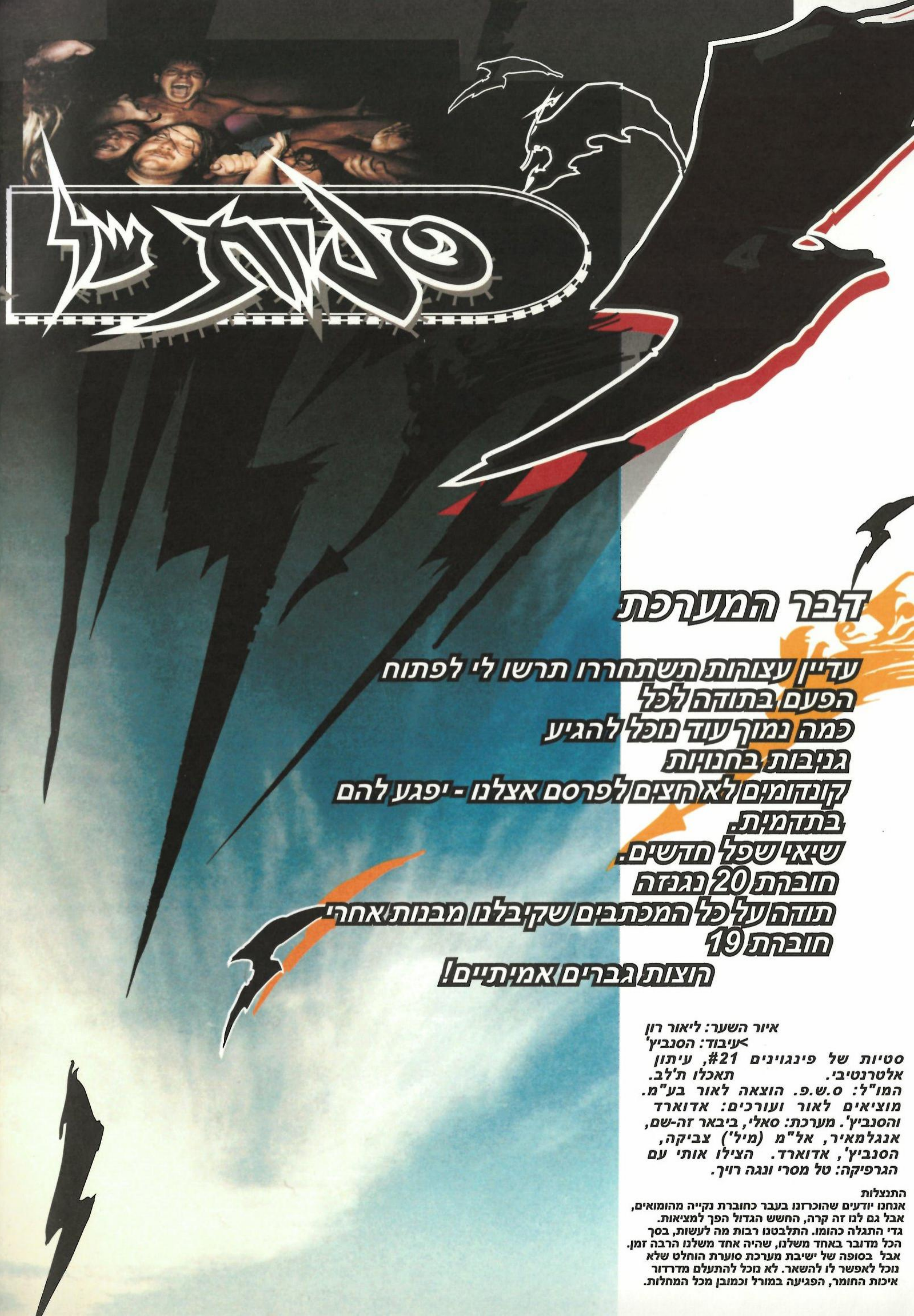
ס.י.ט.ת.ה.ר.ג.ה.ח.ה.ס.

אפריל 98'
גיליון 21
מחיר 12 ש"ח

סריקה מאת

דבר המערכת

**עדיין עצוהות תשתחררו תרשו לי לפתוח
הפעם בתודה לכל
כמה נמוך עוד מכל להגיע
גניבות בחנויות
קונדומים לא חוצים לפרסם אצלנו - יפגע להם
בתדמית.
שיאי שפל חדשים.
חוברת 20 נגנזה
תודה על כל המכתבים שקיבלנו מבנות אחרי
חוברת 19
חוצות גברים אמיתיים!**

איור השער: ליאור רון
אעיבוד: הסנביץ'

סטיות של פינגווינים #21, עיתון אלטרנטיבי. תאכלו ת'לב. המו"ל: ס.ש.פ. הוצאה לאור בע"מ. מוציאים לאור ועורכים: אדוארד והסנביץ'. מערכת: סאלי, ביבאר זה-שם, אנגלמאיר, אל"מ (מיל') צביקה, הסנביץ', אדוארד. הצילו אותי עם הגרפיקה: טל מסרי ונגה רויך.

התנצלות
אנחנו יודעים שהוכרזנו בעבר כחוברת נקייה מהומאים, אבל גם לנו זה קרה, החשש הגדול הפך למציאות. גדי התגלה כהומו. התלבטנו רבות מה לעשות, בסך הכל מדובר באחד משלנו, שהיה אחד משלנו הרבה זמן. אבל בסופה של ישיבת מערכת סוערת הוחלט שלא נוכל לאפשר לו להשאר. לא נוכל להתעלם מדדור איכות החומר, הפגיעה במורל וכמובן מכל המחלות.

#21

4 מפתבים למערכת

5 צינת הפחד - לימור ניסני

6 יהיה טוב - אדוארד / הסנפץ / ביבאר זה שם

6 1 הנהלה חדשה! - מדור המוזיקה של חמי

8 1 לקום ולפחח - אנגלמאיר

9 1 המנהל לחינוך ערפי - מס' 3

4 2 עור התוף - ביבאר זה שם

6 2 יוני המנצח - טלי מ. / עוזי ברקו

8 2 חזוהרים - שאול חנופה

1 3 קבלת קהל - נטי מנדל / סג"מ מיכל וקסלר

4 3 ארץ עושים מנוי על סטיות - אדוארד / הסנפץ

משתתפים: אבי פיטשון, עודד ונגר, שאול חנוכה, ביבאר זה-שם, אל"מ (מיל") צביקה, מיכל וקסלר, נטי מנדל, אל"מ בני, רן חודניק, אייל B, זאב אנגלמאיר, עוזי ברקו, לימור ניסני, טלי מ. ואחרון אחרון חביב: חמי. צלם מערכת: יוסי (ניקולאס) אסנפי מייסדים: אייל B ויואב S מנכ"ל: אלי מלניק. ראש מחלקת הפצת המהפכה ורכש מודעות: מר אייל ויונטה.

מנוי לשישה גיליונות (מלטפים !): 54 ש"ח בלבד כולל משלוח!!!!
המערכת: ת.ד. 1195 כפר-סבא 44111
טל. 09-7659997, פקס. 09-7670421
מודעות, מנויים, הפצה: טל. 03-9212420
פקס. 03-9242348 ת.ד. 7520 ק. מטלון פ"ת

השמה זוט זהו

מסתבים

הוצה תמונות

למערכת סטיות של פינגווינים שלום! אני הוצה להגיד לכם שאתם כאלה מטורפים ושחברת 20 הייתה פשוט החוברת הכי מוצלחת שלכם, צחקתי איזה שעה מהקומיקס על המטוס וזה גם מגניב שהגדלתם את הכתבות על מוזיקה.

אני קוראת את החוברת שלכם כבר מלא זמן ועד עכשיו לא הצלחתי להבין מי בדיוק עושה את העיתון, כמה אתם? באיזה גילאים אתם? באמת אין לכם הומואים בעיתון או שזאת הייתה בדיחה? יש לי חברה בכפר סבא והיא אמרה לי שהיא שמעה מאיזה מישהו שהיא מכירה שהעפתם את אחד הכותבים כי הוא היה הומו, זה נכון?

אדוארד והסנביץ' באמת קיימים? ואם כן למה אתם לא מפרסמים עוד תמונות שלהם? יש להם חברות? אני חושבת שהם שני האנשים הכי מוכשרים שאני מכירה הם פשוט גאונים. אני יודעת שפרסמתם ציורים שלהם בחוברות 18 ו-19 אבל חשבתי שאולי תוכלו לפרסם גם תמונות שלהם.

דנה ברינקר, ערד

דנה יקרה אדוארד והסנביץ' אכן קיימים והם מודים לך על המחמאות. החלטנו להיענות לפנייתך הנרגשת ובמנהל לחינוך ערכי תוכלי למצוא תמונה של אדוארד אשר צולמה בטקס הענקת הפרס לערווה של ה-90.

על המשמר

עורך יקר,

אני קורא את סטיות כבר הרבה זמן ושמחתי מאד לגלות שהשגתם תו תקן של חופשיים מהומואים. סוף סוף יש למישהו את האומץ לעשות עיתון בלי האנשים האלה שתמיד כותבים על כל מיני זמרות מחורבנות ותוכניות מטופשות בטלוויזיה. תמשיכו לחפש אותם כי הממזרים האלה יודעים לשחק אותה נורמליים.

דרך אגב איפה אפשר להשיג את התו תקן הזה? עופר נמרודי, ת"א

עופר היקר, תו התקן GF 9002 הוענק לנו ע"י מכון התקנים של האיחוד האירופי. תוכל לנסות את מזלך - שלח מכתב ל:

LE COMMISSARIAT GENERAL AUX REGULATIONS
INTERNASIONAL DE LA
COMMUNAUTE EUROPEAN
ZURICH 44785
SWISS 23698

אני ילדה פצועה. לא הרביצו לי או משהו כזה, אבל יורד לי דם מאיפה שעושים פיפי. זה קצת שורף. אני מתאפקת לא לבכות, למרות שזה עוקץ כזה. קודם ניסיתי לגרד איפה שכואב וגיליתי שהיד התלכלכה בדם. קצת נבהלתי, אבל אני לא בוכה. אני ילדה גדולה. אני כבר בכיתה א'. אלף שלוש. למורה שלי קוראים שולה והיא נורא נחמדה, למרות שיש לה ריח מגעיל מהפה. כאילו כל בוקר, לפני שהיא באה לבית ספר ללמד אותנו, היא אוכלת סנביץ' עם קקי ושותה קפה עם פיפי. מרוב שקר לי, ברח לי קצת פיפי ועכשיו עוד יותר שורף לי. כאילו שמו לי פרימוס בין הרגליים. אבל אני לא בוכה. העיניים שלי מלאות דמעות אבל אני מחזיקה את עצמי ובולעת אוויר כדי למשוך את הבכי חזרה לבטן. שקט כאן וקצת מפחיד. כולם הלכו הביתה. כל המורוטה גמרו ללמד את השטויות שלהן והלכו להכין אוכל משעמם לילדים שלהן. כל הילדים גמרו את החוגים והלכו הביתה להציק לאחים הקטנים ולהתעצבן מזה שיש להם שיעורים בטבע. רק אני פה. עומדת בחושך. אור דקיק בוקע מפתחי החירום אבל האפילה בולעת אותו בלי מלח.

אסור לי לזוז מהמקום עד שאני אגמור לספור עד מאה. ככה השרת שלנו, יוסקה אמר לי. קודם אחרי מחול אירובי הוא ביקש ממני שאבוא לעזור לו להוציא כסאות מהמקלט. יש מחר טקס לכבוד יום זכויות הילד וצריך לסדר שורות של כסאות באולם. אז הלכתי איתו למחסן, שזה בעצם המקלט הקטן. בדרך הוא הביא לי סוכריה. אבל לא לקחתי כי אני אוהבת רק מסטיק 'אורביט'.

"את לא רוצה סוכריה. עוד מעט תקבלי סוכריה מיוחדת, מאוד טעימה" יוסקה אמר וחיך. ואז ראיתי שחסרות לו הרבה שיניים. בכלל הוא איש זקן כמו סבא ויש לו זקן וכיפה כי הוא מאמין בתורה וכל זה. המורה שולה אמרה, שאלוהים גר בתורה שבשמיים ויש לו המון ילדים מלאכים שמשחקים מחבואים בתוך הזקן הארוך שלו, שעשוי מעננים. זה לא כל כך נשמע לי הגיוני, כי אולי אלוהים זה בכלל אישה 'בלונדינית' שלובשת חולצה חצי שקופה וג'ינס והולכת עם תיק לעבודה.

צינת הפחד
מאת: לימור ניסני

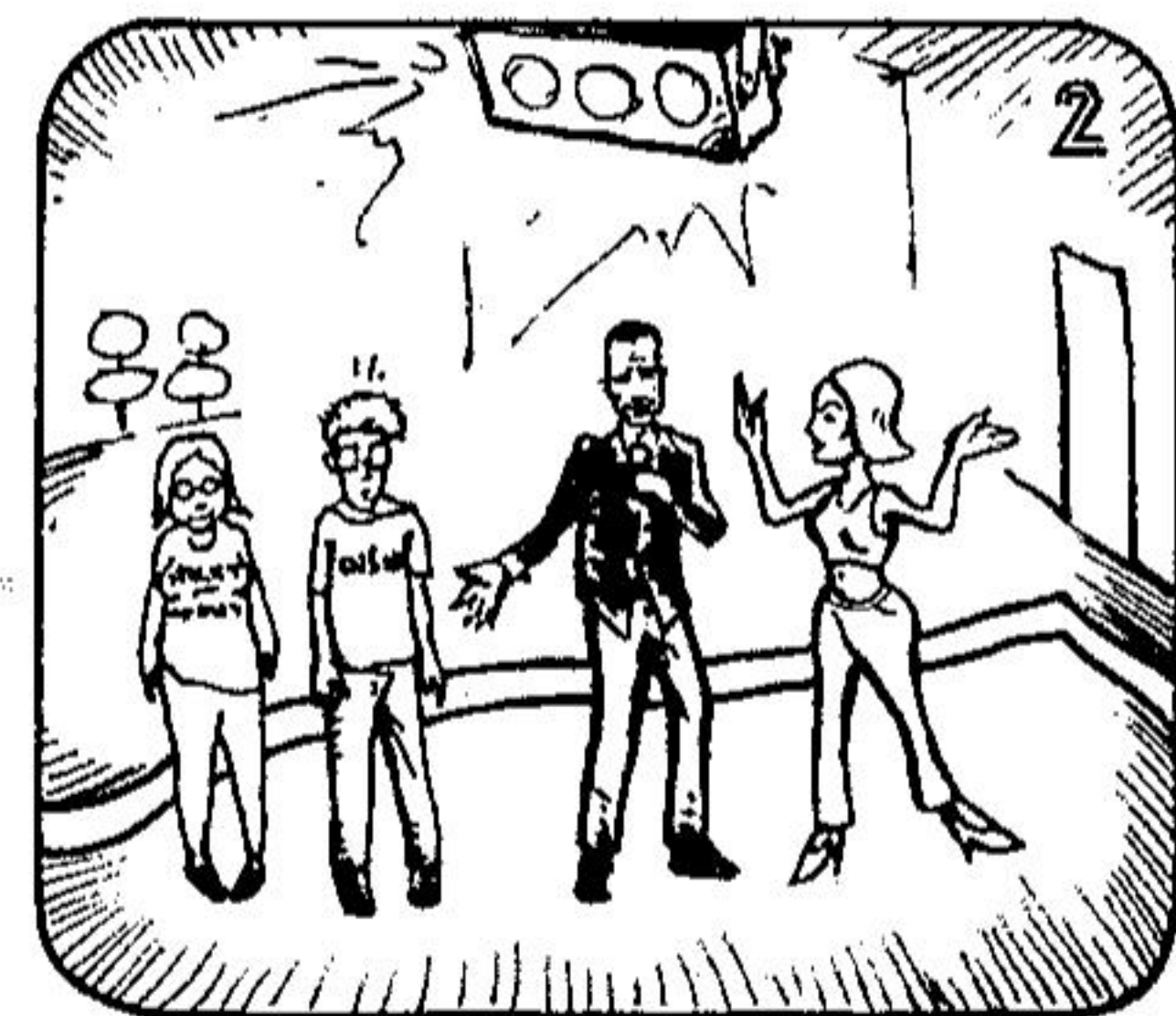
5

בוא נעצור לרגע ונחשוב על העתיד.

ונחזור אליכם אחרי ה-2 פילסופיות!

אבריר לא שנחת משהו? גבון, חשוב שנזכיר שכל המסע היפה הזה לא היה מתאפשר ללא תרומתם של נותני החסות: קוקה-קולה, תנועה ואלפא-קארד כרטיס האשראי החדש של ישראל!

למען השלום.

אנחנו נרתמנו למען הילדים שלנו.

הילדים שלנו יחיו בעולם המחר. חשוב שנבטיח להם עולם טוב יותר.

יחד,
גתרום לעתיד טוב יותר.

עכשיו - גם אתה יכול לתרום

השבוע, 20% ממכירות כל המוצרים המובילים שלנו ייכנסו כולם לקופת הקרן.

ביום ראשון הקרוב יצאו מאות גברים וגערות לירדן במסע שלום היסטורי. קרן השלום החדשה שהקמנו תממן את המסע ותמשיך לפעול למען השלום בעתיד.

כן! גפלה בחלקי ובחלקם של כל המעורבים בפרויקט: קוקה-קולה, תנובה ואלפא-קארד. וכמובן העור הנפלא שלנו, הזדמנות נדירה לעשות משהו חשוב שעשה טוב לכולנו!

אברי,
היום היום הגדול,
השידור הישיר של "היה טוב"
בירדן.
מתרגש?

קפה טלעד, בוקר טוב
לאברי אלעד.
- אהלן, - בוקר טוב!

וועביר לשטח לכתבנו גיל
ססובר - גיל, מה קורה?

- כן, אני איתכם שקמה
התקפה קהמחה יורים עלינו קחח

- ובכן בוקר טוב דב, אבר! השעה
8:00 ונפתח בידיעה שהגיעה זה
עתה: יריות נשמעו לפני שעה קלה
מאתר המפגש של משלחת הנער
עם הנער הירדני. מדיח ראשוני
נראה כי מדובר בהתקפת מחבלים..

שמתי לב שקיבלתם חשיפה
לא רעה בעיתונים השבוע..
אתה חושב שמבצע כזה
יכול באמת לשנות?
- בוודאי, אני... - טוב, אבר!
נחזור אליך אחרי המבצע..

- גיל, אני רואה שאיבדנו את
הוידואל, אתה שומע אותי?

..ולידיעה מעט יותר שמחה,
נבחרת הנער של ישראל בכדורגל
עצמה את נבחרת בולגריה 7:0.
היום יהיה מעונן, נשויב ב-8:30
עם העדכון, עכשיו פרסומות.

- גיל? גיל?
אני מצטערים על התקלה,
נגסה לחדש את הקשר עם
ירדן בהמשך.

למען השלום.

ביום ראשון הקרוב יצאו מאות גברים ונערות לירדן במסע שלום היסטורי. קרן השלום החדשה שהקמנו תממן את המסע ותמשיך לפעול למען השלום בעתיד.

ובכן, חדשות מדאיגות...
כמובן שנחכה לעוד פרטים, אבל עראה שמהו השתבש...

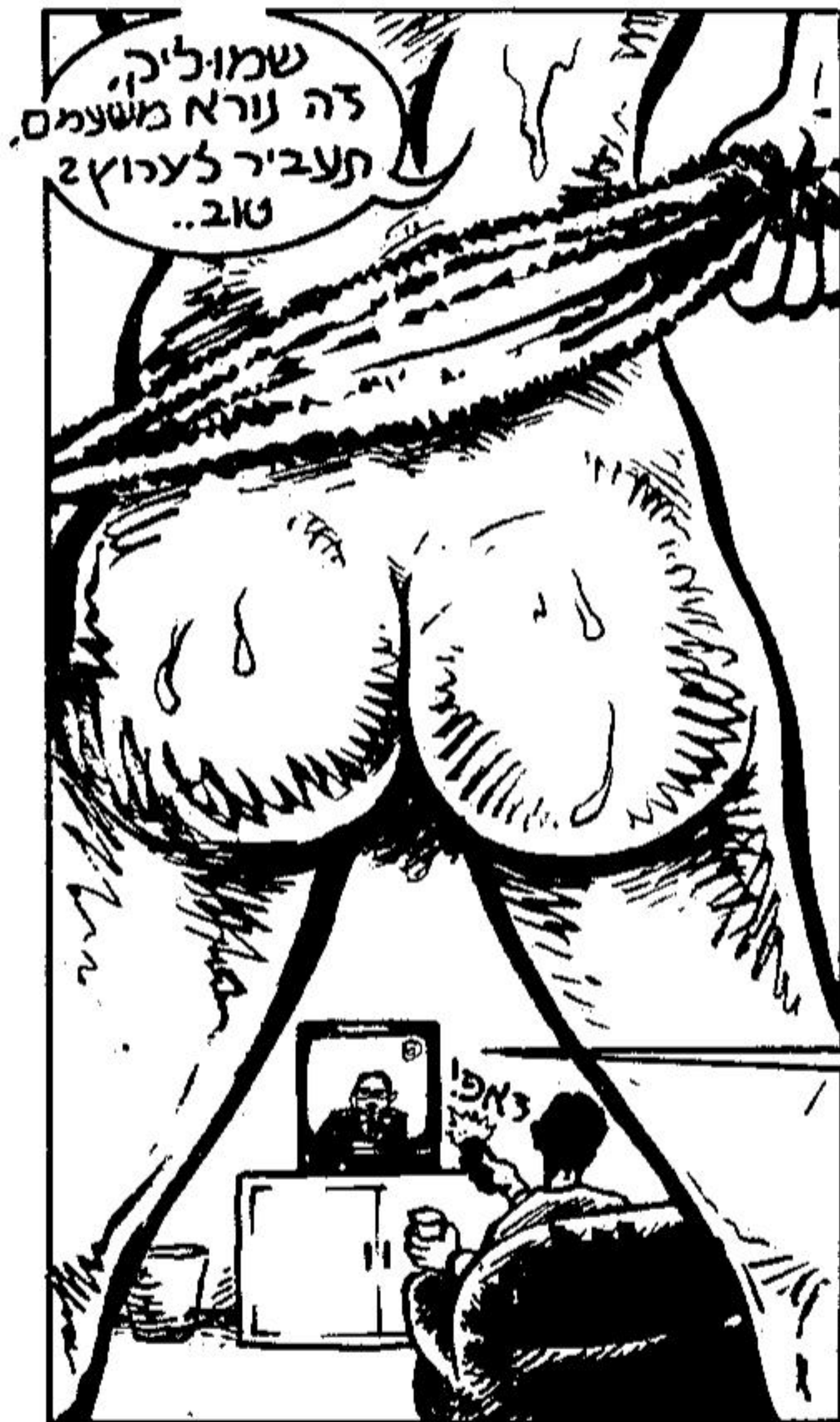
כן...
אני מקווה שיהיה טוב... כלומר...
שיהיה בסדר... אסור לתת לקיצונים משני הצדדים לנצח...

הילדים שלי בסכנה
אסור להשאיר אותם חסרי הגנה
חיבים לפעול למען המדינה.

נכון לשעה זו מנהלים הירדנים
מונח עם המחבלים, ויתכן כי בקרוב
ישוחררו חלק מהפצועים.
אולם נראה כי בשעות
האחרונות חלה תפנית בדעתם
של רה"מ והרמטכ"ל, ופעולת חילוץ
ישראלית תתחיל תוך זמן קצר.

מה גרם
לשינוי הזה?
אמנן?
כן, גאולה.

ובכן, למרות ההכחות
הרבות של כל הנוגעים בדבר,
ככל הידוע לי, לחץ כבד, כבד
מאוד מצד החברת הגדולות,
נותנות החסות למבצע, הוא
שהיטה את הכף בעד התערבות.

אני רוצה להדגיש
שוב, חילוץ צבאי בשלב
זה עלול להפוך לאסון.
המצב מאוד מתוח.

מה תוכל לספר לנו על המצב
כרגע, גיל? כולנו, גם המחבלים
נערכים לקראת מבצע החילוץ של צה"ל.
תראה, עכשיו שקט, אבל כמו

כן, אימה, פחד, דם ומוות.
במה שהתחיל הבוקר כמסע
אופטימי שבו בני נוער שמנים וחסרי
חברים מישראל פוגשים את
דומיהם הירדנים.

ונעבור לכתבנו בשטח-
גיל ססובר. אליך, גיל!

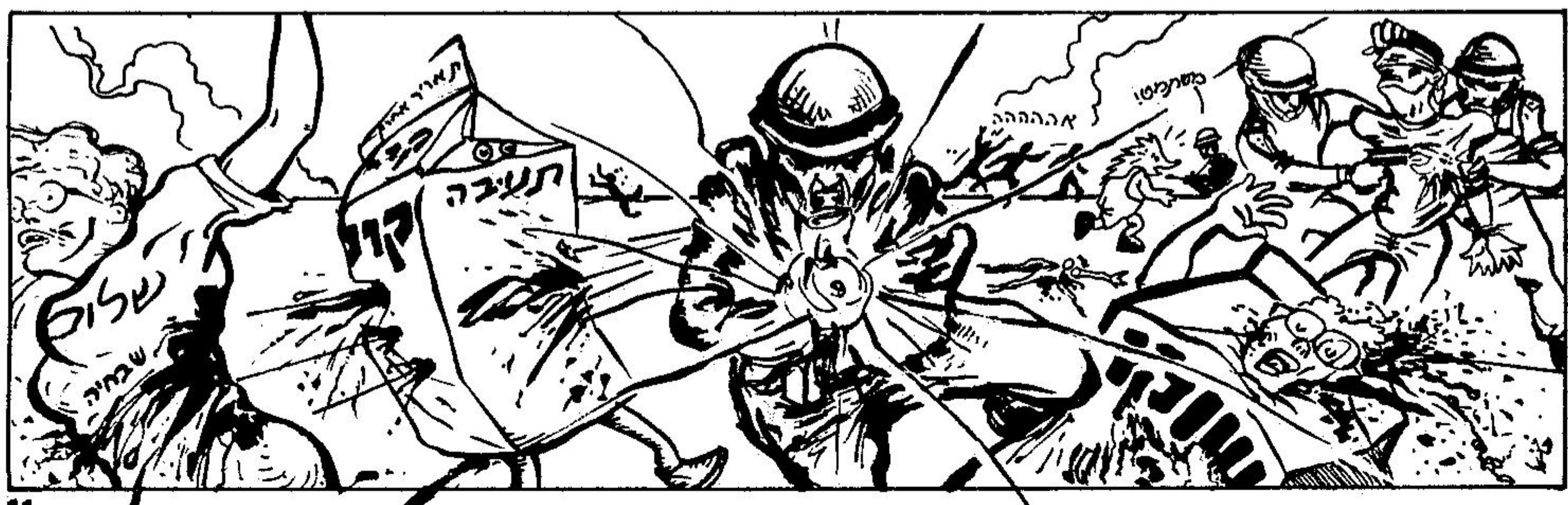
טוב גיל, נחזור אליך אחרי הפרסומות.

וחדרה אל כתבני.
בשטח-גיל, יש חדש?
-כן, לפני דקה
החלו כאן שוב יריות.
נראה שבאמת הגיעו החיילים
של צה"ל לחלץ אותנו!
עוד לא ראיתי אותם אבל
היו מסוקים ישראלים
בשמיים קודם!

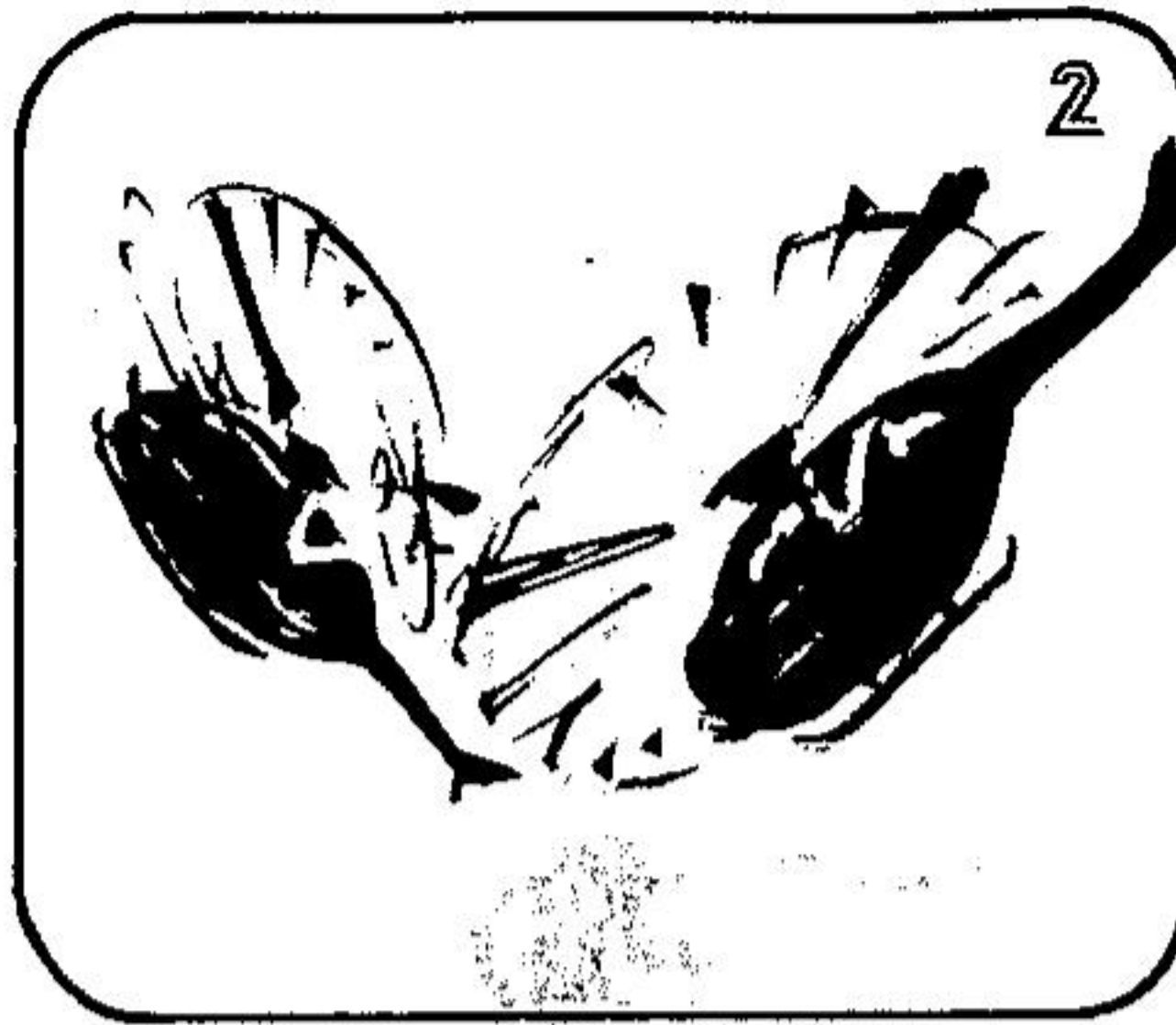
-היריות מתקרבות, אולי כדאי שנתחפף מכאן, אני...

אני ממששים
ביום השידורים המיוחד,
השעה כעת 17 בערב.

בעוד דקות אחדות ינחתו בארץ
המסוקים אשר נושאים את חללי,
פצועי והרוגי פיגוע הטרור בירדן.

באחד המסוקים מונחת גופתו של
גיל ססובר, כוכב ערוץ הילדים,
אשר נהרג בעת פעולת החילוץ.

מנכ"ל תנועה הגיע למנחת הדסה הר-הצופים, לפגוש
את העצולים, הפצועים, ואת הכוחות שהשתתפו בחילוץ.

זהו יום עצוב,
יום שבו למדנו שוב
שיהודים עלולים להיות
מותקפים בכל מקום,
גם כאשר מעשבות
רוחות שלום. חשוב
שנראה לעולם ולכל
אויבנו כי יהודי
יכול לסמוך על צה"ל
בכל מקום!

אני מודה לכוחות
ולחילים האמיצים
שהשתתפו במבצע,
ונאות הערכה לעוז
שהפגינו, תנועה
מאמצת את היחידה
הזאת ותזאג לשיפור
תנאי החיילים.
כמוכן כולנו
מזועזעים והמומים
מהטרגדיה העראית,
מותו של גיל ססובר,
ובנוסף אני מאחל
החלמה מהירה
לפצועים ומשתתפי
בצערן של משפחות
ההרוגים.

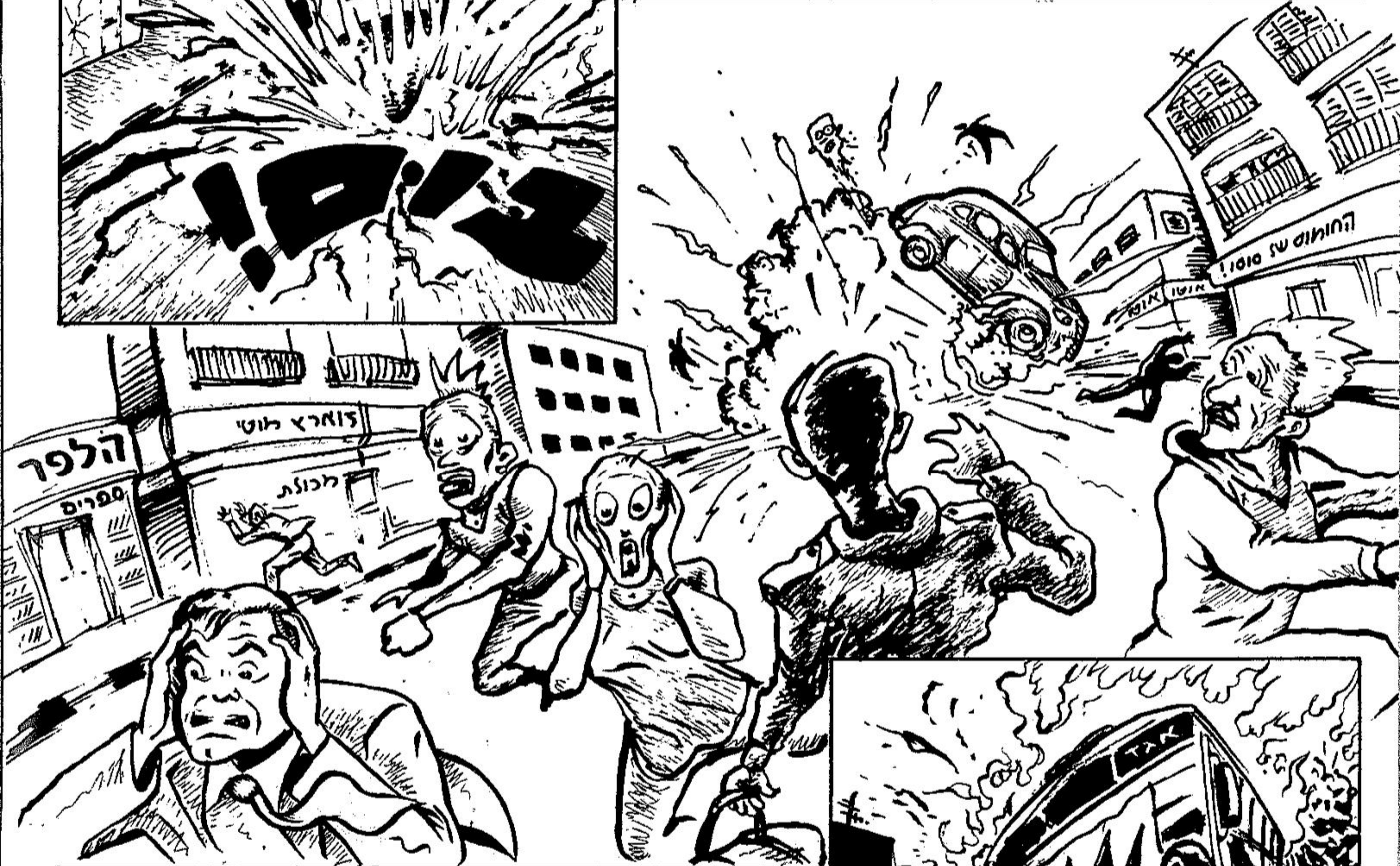
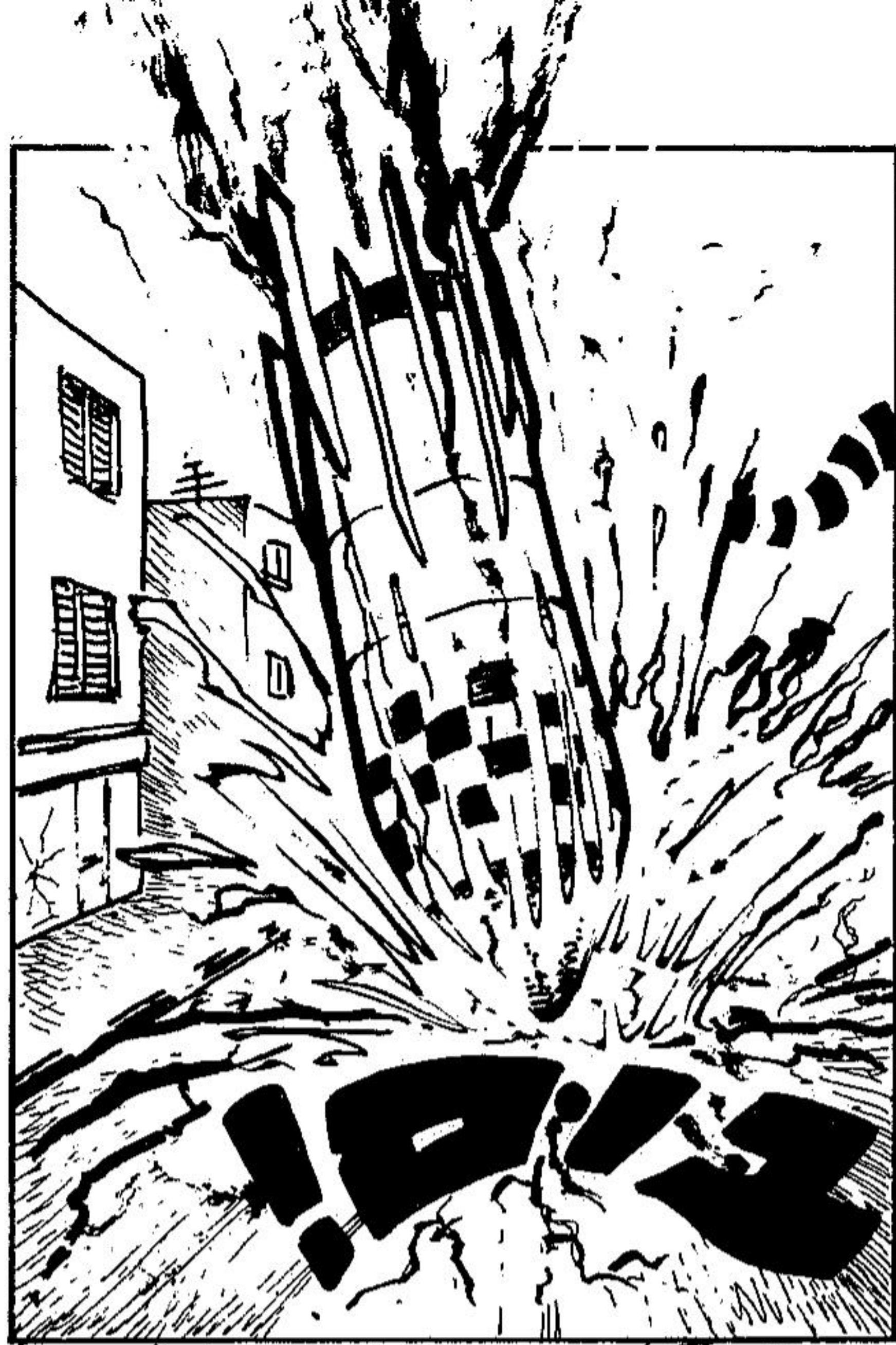

הלוותו של גיל ססובר תיערך
מחר בשעה 17 בבוקר, וישתתפו
בה נציגים רבים מעולם הבידור
ואף שרים וח"כים רבים.
המנכ"ל חוסין פנה לרוחני למרות
המתחנות הרבה והביע את צערן על
מותו של כוכב הטלוויזיה הצעיר.

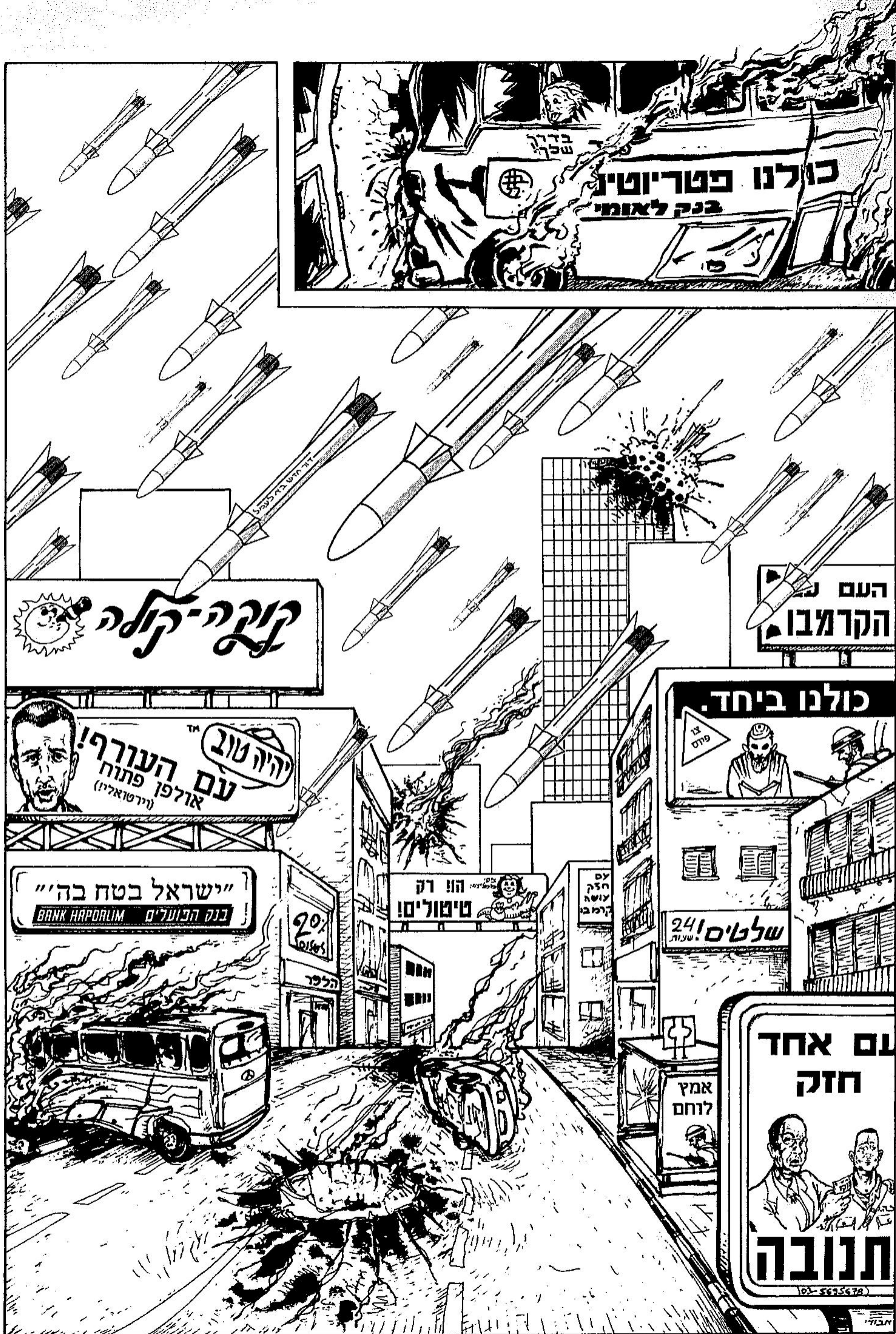
ראש-הממשלה דיבר בישיבת-
חירום של הכנסת...
"... יהודים בכל העולם יכולים
לסמוך על כוח של צה"ל בעת צרה.
כאלו זוכרים זמנים בהם ליהודים
לא היה על מי לסמוך. זכותנו
להגן על כל יהודי באשר הוא."

מדינות רבות געו בחריפות את מבצע
החילוץ. ברשת ה-M.A.C דווח כי נהרגו
בפעולה גם אזרחים ירדנים.
כרגע שורר מתח רב בין ירדן לישראל,
וקיים חשש מסוים להתלקחת איזורית
כתוצאה מהאירועים.

פּוּץ!

סוף. (בחסות פלאפל מוטי)

המדור שלי

שימו לב: המדור מכיל פרסומת סמויה - מי שיזהה אות וישלח אותה אלינו יקבל בעיטה בפרצוף. אנחנו מתעסקים כאן בכסף גדול יא חארות.

תמיד חלמתי שיהיה לי מדור מוזיקה. התקווה שהחלום יתגשם החזיקה אותי מאז שהייתי קטן. את הזיונים שלי הכי טובים עברתי איתה, בכל מקום שהייתי בעולם היא היתה איתי, בסטולים הכי גדולים שלי בצלילות שלי במעופים שלי וגם כשאני לבד במיטה היא עוטפת אותי באהבה. וזאת הסיבה שכל כך שמחתי לעשות את המדור כשסטיות הציעו לי 30,000 דולר והרבה כבוד וזיונים.

במיוחד היום שכל יום הוא איום קיומי מול אויבנו, י"מח שמם, אנחנו העם היהודי מרימים את הראש לשמיים לא מגאווה אלא מפחד שאיזה סקאד יטפטף לנו על הראשים.

והאפרוריות הזאת חודרת לנו למוזיקה הישראלית, פעם היו שירי מלחמה ושירי הלל לחיילים שלנו ולכיבוש. היום זה נהפך לשירי יאוש ודיכאון או לעומת זאת לפצצות במוח. הישראלים עושים שמות בעולם במוזיקת טראנס ובקסטות הרכבים.

בשביל להירגע נרד למכון המוזיקה גלאם, מקום שעובד כבר כ 15 שנה כחדר חזרות בתל אביב. הוא נמצא בין מכוני הליווי של אלנבי לערימות השיכורים שתרמו לנו אומות העולם אם תסתכלו טוב תוכלו לראות שער קטן המוביל אל מתחת לאדמה. זה חדר קטן עם קירות מתקלפים ותקרה מטפטפת. הלוק והמצב של החדר הם תשקיף מדויק למצבו של הרוק הישראלי. הפעם בחרתי בשתי להקות שמנסות לעשות רוק למרות הכל, ובמקרה הם גם מתאמנות בגלאם. ולפני שנתחיל אני מקדיש את המדור לאנשים שמתלוננים שאין הופעות לצאת אליהם.

סטודיו לקעקועים

• היחיד בארץ בעל 5 תעודות הסמכה בינלאומיות - 20 שנות ניסיון!
• אמן הקעקועים הראשון בארץ!
• אלפי דוגמאות!
• סטריליזציה 100%!
• עבודה מקצועית וטובה!
• פתוח מ-14:00 ועד 22:00!
תחנה מרכזית חדשה ת"א
חנות 5813 טל. 03-5374396
קומה חמישית!

הנחה מולת לעצירת

עמי שליו ויוני מרון -
גיטרות חשמליות שרון ויצמן- בס
ואחותה טלי - שירה. אורי תכלת שמנגן גם
בזבובים על התופים. הלהקה קיימת כבר
איזה 5 שנים ובהרכבה הנוכחי בערך
שנה וחצי.
D-SMILE משמע אל תחייך.
D-SMILE משמע אל תחייך.

אולי אני אגדים אם אני אגיד שזו היא להקת
הגיטרות הכי בת זונה כיום בארץ אבל אני אהנה.
זאת להקת הגיטרות הכי בת זונה היום
בארץ. מפלים על מפלים של גיטרות עם המון
בטן, לי מספיק שיש קצת נשמה וכבר קונים אותי.
הם עושים נויז מלוד ושרים רק באנגלית.
שילוב סותם פיות של רעש כוח ובשר.
הסולנית טלי שרה ממש מתוך הפופיק
ואפילו שאני לא מבין מילה ממה שהיא שרה אני
מאמין לה, ואני אצביע בשבילה.
טלי, אתם מחפשים חברת תקליטים בארץ?
טלי: "אני לא מבינה למה מתייחסים לרוק כמו אל
משהו שלא שווה לייצא החוצה. זה שאנחנו שרים
באנגלית לא אמור להפריע להוציא תקליט
בישראל ואני מאמינה שהמדינה צריכה לייצא
החוצה דברים שיש לה להגיד בשפה שגם אנשים
אחרים יוכלו להבין. אנחנו מחפשים ואפילו יש
מגעים אבל כרגע זה הכל."

בתריי זוזי

פעם כשהייתי מסטול קראתי לרם - גרם,
והוא חצי נעלב חצי השתעשע ועכשיו כשאני
קצת פחות מסטול אני עומד זקוף מאחורי
השם גיטרה-רם, רם אוריון הוא אחד
הגיטריסטים הגדולים שיש לנו והיום אחרי
הפה והטלפיים, נושאי המגבעת וכרמלה
גרוס ואגנר, הוא הרבה יותר משופשף.
אחרי יותר משנתיים של שהות בחו"ל עזב
רם את לונדון ונחת בת"א על מנת לייסד
את להקת בתריי זוזי בישראל. הלהקה
נוסדה עוד באנגליה עם זמר אנגלי.
והמתופף המקורי סטיב מריוט עשה עלייה
לאחר שרם דיווח לו שהוא הקים את
הלהקה מחדש. ביחד עם ליאון רוזנברג
(בס, שירה) החלו במתקפה.
הם עלו לראשונה על במה לפני שנה
בערך ומאז הופיעו בתכיפות יחסית (30)
הופעות עד היום.
הטקסטים של רם מאוד ישראלים ויחד
עם זאת מאוד שנונים ושמיחים. לביצועים
של בתריי זוזי יש ביצים תלויות בין
הרגליים סוף כל סוף גיטרות אנרגטיות עם
דיסטורשן.

שירים קצרים ודוקרניים.

בינתיים בתריי זוזי מתרכזים בהופעות ולא
מחפשים חברת תקליטים. אז לכו לראות אותם,
ואם יהיה לכם קצת מזל תוכלו לרכוש את קלטת
הדמו שלהם בהופעה.

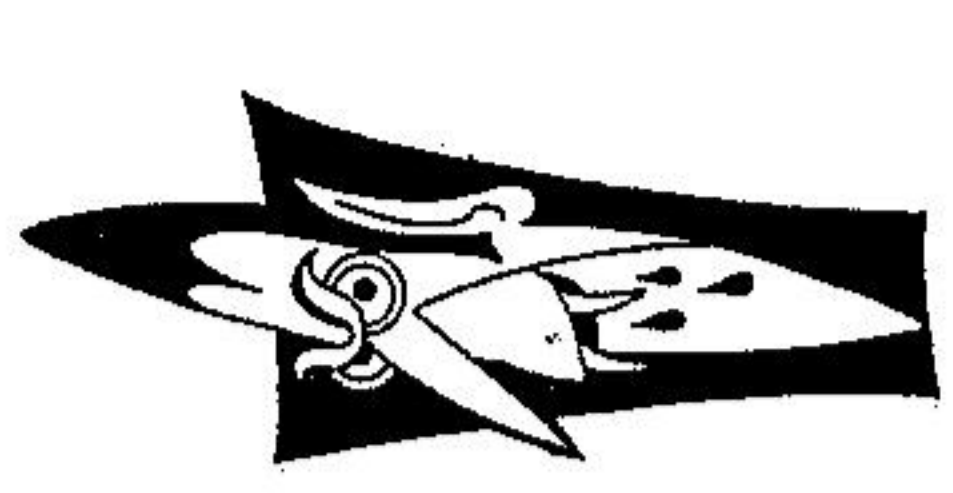
תאריכי הופעות: 10.3 ביה"ס אזורי אשל הנשיא
(בנגב), 16.3 בפרגוד ב"ם (ביחד עם מיליגרם)
24.3 בלוגוס ת"א עם סרטן השד 26.3 החוש
השישי רמה"ש עם בייב והאצבעות.

29.4 יום העצמאות באשקלון עם השבק"ס!
שימו לב רם הסכים להעמיד לרשותכם את זמנו
היקר וכך תוכלו לברר תאריכי הופעות עתידיים.
בטל' 03-6203047 תבקשו את רם (תגידו
שחמי שלח אותכם)

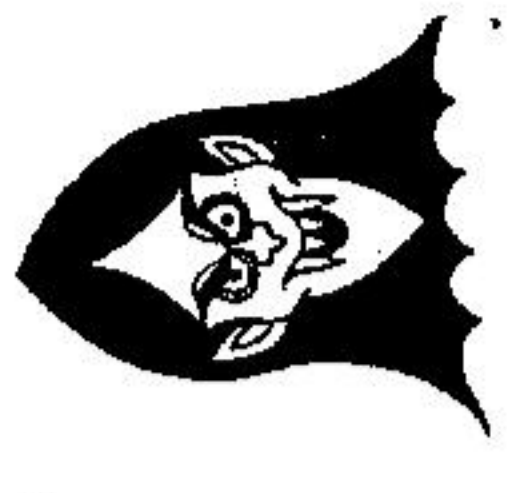
זהו, זה הכל, מדור ראשון ובסך הכל היה בסדר אני חושב,
אז אני ארד לי שוב אל חדר החזרות גלאם, ומי יודע אולי
בפעם הבאה נתתקנצע!

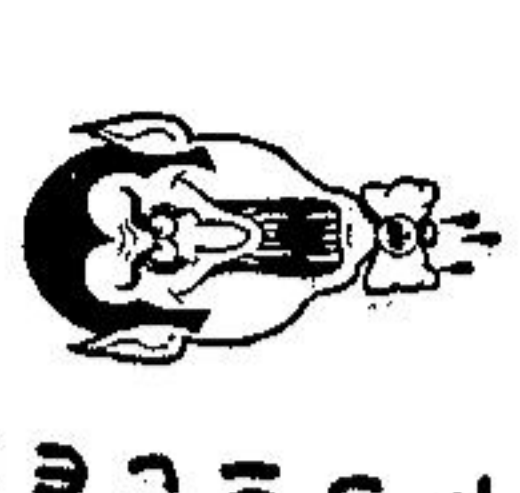
פרק ג' כלל: הקונגרס נגמר, הבשר משומר
 חרש חלפה המציבה בואלם. יד"ם נירגשות אחיז בה
 ונשבע צלילים להתקן של לטבעות שאול, צ"ת, ו' צ"ל
 את לראנה האוכלה-להו המציבה חזרה לידה של ניקול.
 זו הביטה בתחולתה, תקווה האחרונה להצלת חבורה,

להצביה בין הנכחלים. חרש חלפה המציבה בואלם.
 ניקול נטלה ביאבהת וניקשה לפופ. דללנסון.
 ושישה חברי הלשכות הציונות שהתקבצו לקונגרס.
 רס"סים כלוחים עלדו בעיני שבע מאת חלשישם
 להן. דפעות של שתקה עלדו בעיני ניקול הבוכיה
 ולסאג וכל אותם תצנוגות שנשיים בהר"ן זכאיות
 חריאנה בהר"ן, ואין לה חז' דולר לעשות גקיד'.

ועל צד שופריו הנאכנים, האשכים, ונוסף לכל הצחות
 לא לקפידים לשים קנדון על אבר הלין הגברי, הלין.
 שחו-לכות, ובטח נידבקה בזה להכושים האלה שבכלל
 סירק'ס שחלוב'ב, חריאנה פרנק חולה באבעבועות
 והפך ללב כזר עולמי יומי לילדים לבשלים את רות
 תורגם לאלף שפות לא כולל שפת הגוף ושפת רוח
 בליבו של כל יהודי באשר הוא, חריאנה פרנק שיוכנה
 חזרתה חריאנה, נצרה יהודה שהפכה לסכל סקס
 וניסתה להתרשם את הנכחלים לעין לטרה מה זה קדושה:
 שדרשה גרין קאיד בתוקף היותה בת לגזע אציל
 נגסה בורקס עם חציל, ועלדה עכשו רועדת להתרגשות
 חזרתה חריאנה, נצרה יהודה שהפכה לסכל סקס

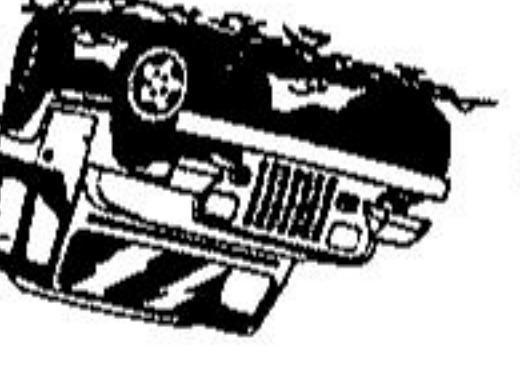
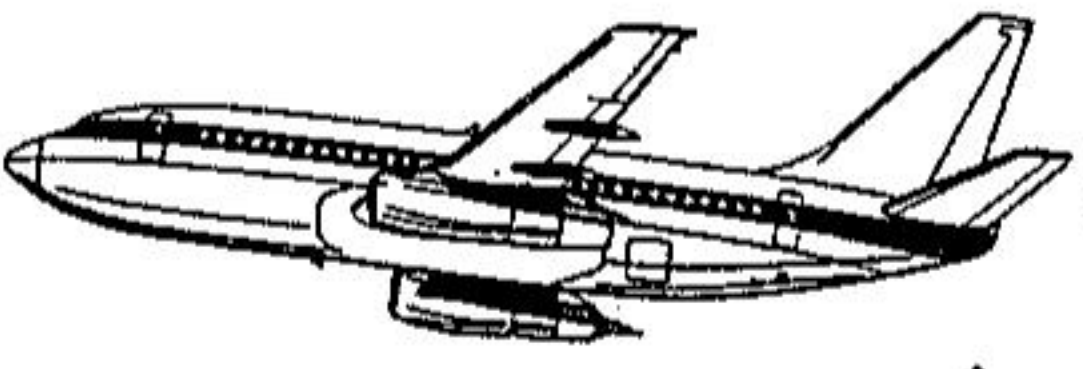
כפ"ם, פיפאן לעם ישראל, היסטריה של הערצה לעז
 רוחה של הבחורה המתלבללת, בת לסוחר יהודי לברוקלין
 הכלואות הופכות לקצובות והקהל יוקע ברגליו ולפזם
 את לנגנת ההיפן הלאומי. ניקול, אישה צעירה שאר
 אתכול היתה נצרה חסרת לעצורים שעלדה כול של
 טונות ההגירה הקשוחים בעולם ויכלה להם, עללה
 שדרשה גרין קאיד בתוקף היותה בת לגזע אציל
 נגסה בורקס עם חציל, ועלדה עכשו רועדת להתרגשות
 חזרתה חריאנה, נצרה יהודה שהפכה לסכל סקס

הכלואות הופכות לקצובות והקהל יוקע ברגליו ולפזם
 את לנגנת ההיפן הלאומי. ניקול, אישה צעירה שאר
 אתכול היתה נצרה חסרת לעצורים שעלדה כול של
 טונות ההגירה הקשוחים בעולם ויכלה להם, עללה
 שדרשה גרין קאיד בתוקף היותה בת לגזע אציל
 נגסה בורקס עם חציל, ועלדה עכשו רועדת להתרגשות
 חזרתה חריאנה, נצרה יהודה שהפכה לסכל סקס

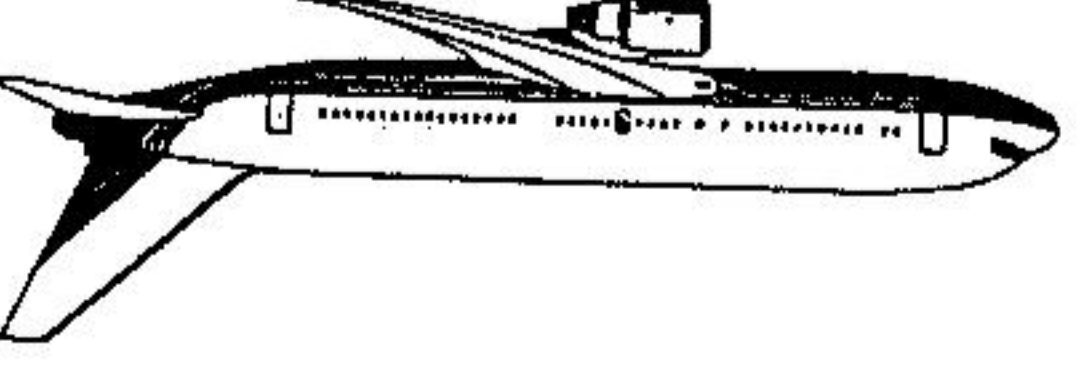
בת ישראל
 חסור לה ללכת
 חלבושת פדיון
 אין את סובלים
 שחבורה
 ברחובות
 בתלבושת
 פרזיה
 וט' סמית' גנרית

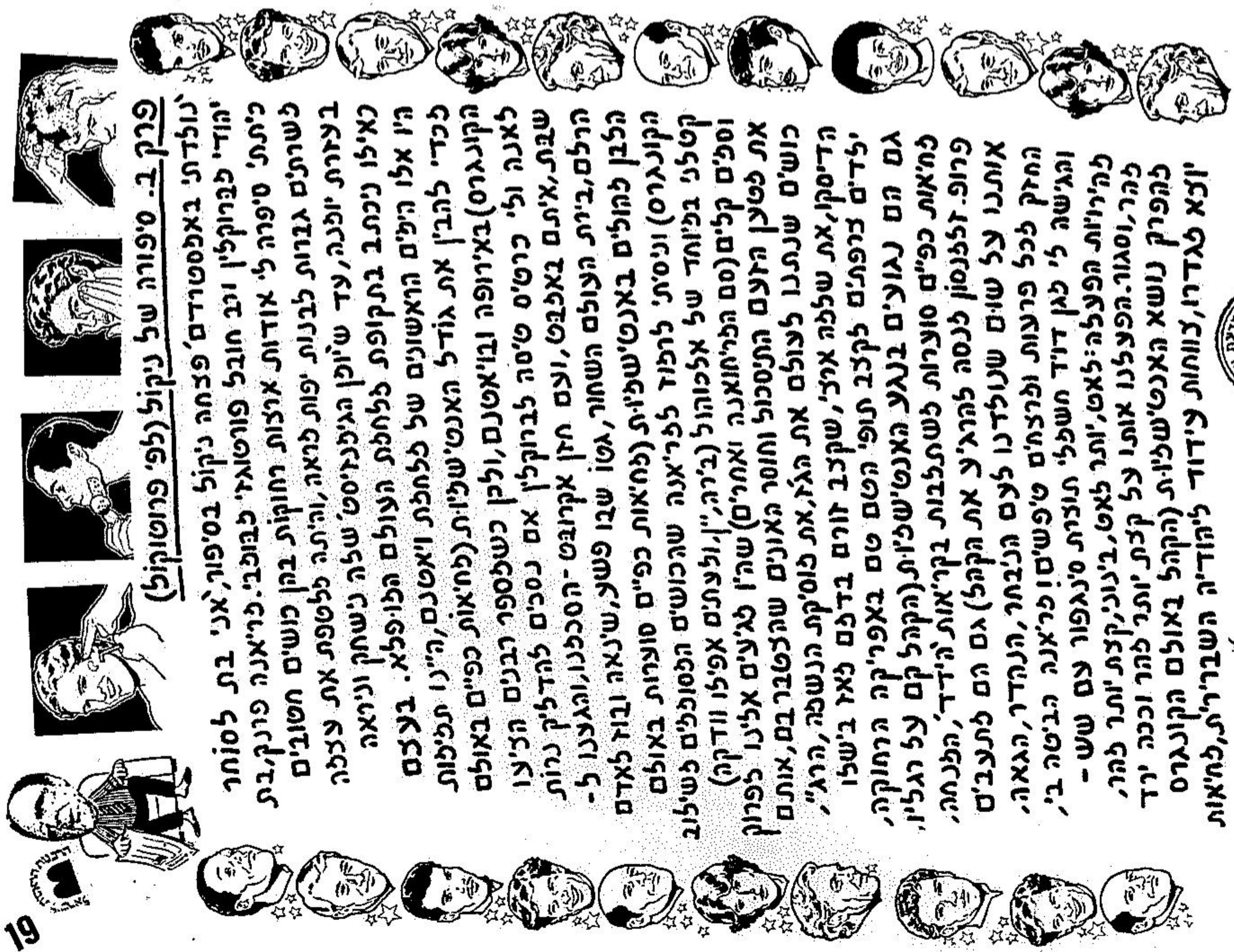

בזנב כרוב ש'לחה. תם ולא נישלם המעשה הנורא.

וקוסה לעולפת על ר'צפת האולם. בליגהת היו
 שני לטבעות של עשרים וחמש אגורות אותם תרם
 אריאל הרשקין, אחיו של דינאל הרשקין, סגן חתן
 התנ"ך העולמי בשנת 1971 וכיום לנהל סניף של
 קנטאקי פרייד צ'יקן בקנטאקי ושל צ'יקאגו פיצה
 פיי בב'קאגו, וכן תבילה של שטירות, 1000
 דולאר כל אחד, אותם תרם המלונר היהודי הארי
 קפלמן מניו-יורק, שקם ללקוח, ליטף את ראשה דהוב
 השעיר המתולבל של ניקול, והזלין אותה לסניר
 תלמיד תורה בבית הקץ שלו בטבת. את'לגנר
 לו קפלמן אל המיקרופון שהוצמד אל שפתו השעי-
 צ'ירות, לסלל'ת הפשץ לפלוט, את עלידותו וניצחונותו
 של העם לטכח-נול צהוב החל'וצא לפיו של לו
 קפלמן, כופים חד- עין היו מבחלים בכתל'דם ופלזלה
 הפסללים את סופו הקרוב 'עלידותו וניצחונותו של
 העם לטכח האנטי'סליות- הקהל שעט אל הבלה.
 לה שקקה שם בעשרים הדקות שלאחר לכן זכה
 ליליים להפוך לסטיקר ציוני זה לא צלחונות:
 עם שחר החלו עובדים זרים מכורדיסטא לפנות
 את הגויות החינניות, ביניהן העללה זהובת השער
 שחשפה בפניו את עולמן הסגור והסקרן של
 צעירות יהודיות באשר הן. יק פה בארץ וכל'לקוס
 ולפרוה העם היהודי, היו הפללים האחרונות אותן
 פלטה ניקול, אלא שפועל בריל'א' יפה תואר
 החל לבתר את הגופה תוך שהוא כל'ין בקפדניות
 את חלקי הגוף: זה לנקניק זה לאסאדו, זה לבשר
 לשוכל, זה לשניצללים, וזה לתת לבוב, שיכשכש
 בזנב כרוב ש'לחה. תם ולא נישלם המעשה הנורא.

פרק ב. סיפורה של ניקול (לפ. פרוטוקול)

נולדת באפסטורדס, פצחה ניקול בסיפור, אני בת לסוחר יהודי פרוקולין ונב חובל פורטוגזי. לבובי. כריאנה פונק, בת כית' סיפורה לי אודות ארצות רחוקות בהן כושים חטובים לשרותם גרוות לבנות יפות לראה, והיתה לטפת את עצלה בצורת יופנה, עד שיזון הגילנזיט שלה נישחק וניראה כאילו נכתב בתקופת כלחלת העולם הלוכלא. בעצם היו אלו היפים הראשונים של כלחלת ויאטנם, היינו תפילות לכדי להבין את גודל האנטישליזם (לחיות כפיים באולם הקונגרס) באירופה ובאיטאליה, ולכן כשלספר רבנים הכיצו לאנה ול. כרטיס טיסה לברוקלין אם נסכים להדליק נרות שבת, איתם באפסט, ועם חזן אקרויט - הסכלנו, והגענו ל- הרלם, בית העולם השחור, גטו שבו פשע, שינאה ובוז לאדם הלבן להולטים באנטישליזם (לחיות כפיים סוציות באולם הקונגרס) וניסית לרמוז לכריאנה שהכושם הכסותליים לשינוי קטלני בליוד של אלכוהול (בירה, וליעיתם אפילו וודקה) וסלים קלים (סם הכריאנה ואחרים) שהיו לגיעים אלינו לפרוק את לטען הזעם התסכול וחוסר האונים שהצטבר במ, אותם כושם שנתנו לעולם את הגז, את מוסקת הנשמה, הרג, הדיסקין, את שללה ארץ, שקצב זורם בדפם לאז בישלו ילדים צרפתים לקצב תופי טסם באפריקה הרחוקה, גם הם נגועים בנגע האנטישליזם (הקהל קם על רגליו, לחיות כפיים סוציות לשללבות בקריאות הדיד, הפלחה, פרוץ. זלכנסון לנסה להרגיע את הקהל) גם הם לתעבים אותנו על שום שנולדנו לעם הנבחר, הנהדר, הגאה, החזק לכל פירעות ולרצח'ם טיפשים! כריאנה הביטה בי, והגיש לי לין דויד חשכלי תוצרת סינגפור עם שש - להיריות הפעלה: לאט, לאט, בינוני, קצת יותר להר, להר, וסגור. הפעלה אותי על קצת יותר להר וככה ירד להפרק נושא האנטישליזם (הקהל באולם הקונגרס יוצא לגדרו, צווחות צידוד ליהודיה השברירית, לחיות

לפנים ולפרוטה

סיפור קצר לאת אנגלגארי כשהיה בן 18½! ליסכר!

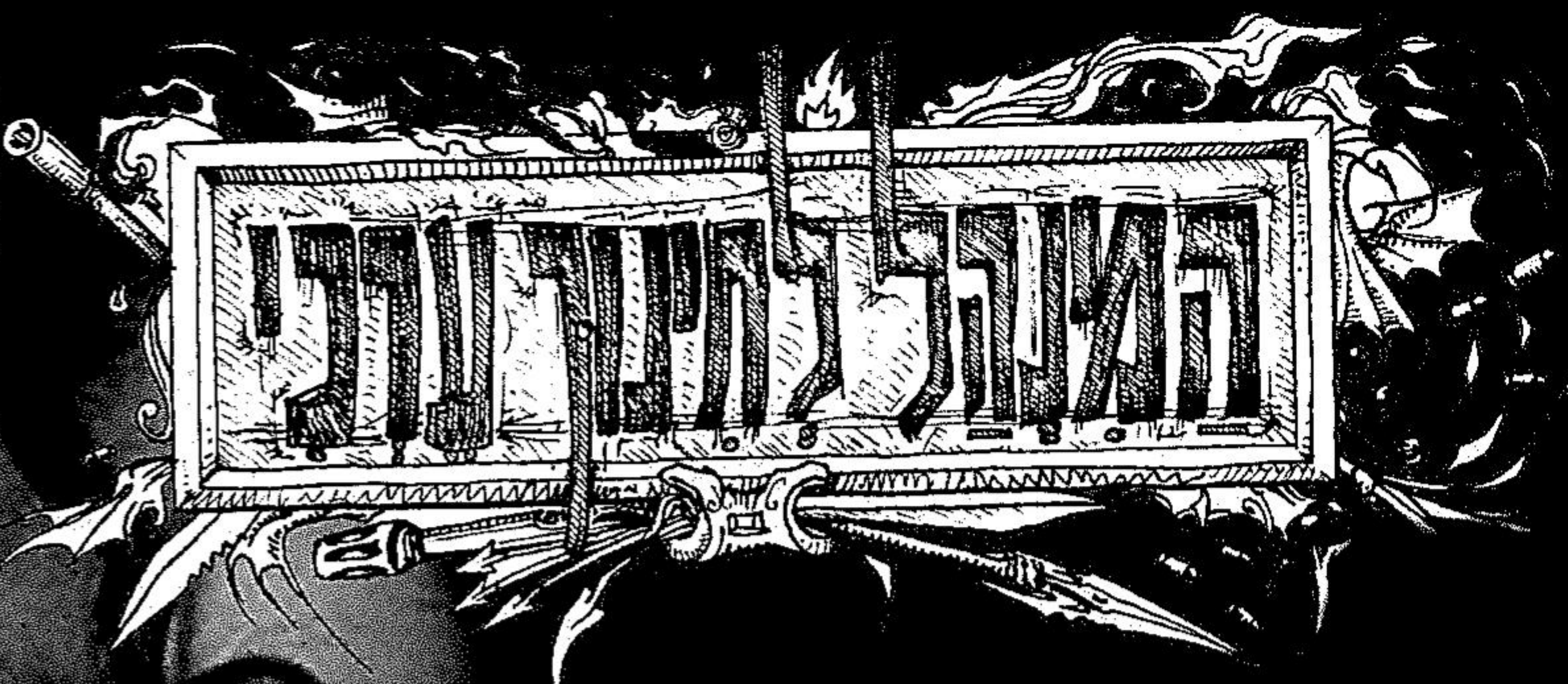

פרק א. פרוטסור פבולבל או קנבל בלתי ניסבל

בתקופת המצור הגדול של נפוליאון על רוסיה (1854) שרר רעב כבד בלוסקוה, כה כבד היה הרעב עד שנשים רבות נאלצו לכוות אברים לגופם של בעליהן, וטיגנו אותם ברוטב ברביקיו כנקנקיות, ובערלה השתמשו כספנה לספרי תצפולה. כששעלו את הסיפור הזה ליספר עולים חדשים מאפריקה צחקו בבוז: 'אצלנו בביאפרה אפילו את הקורקבנים קצצנו. עם פילפל שחור וכוסברה זה דליקטסו' וצחקו בבוז. פרוטסור יוסלב זלכנסון להאונזרטיטה העברית קם ללקוחו והוסיף קוריוז, להנאתם ובידורים של נוכח הקונגרס: בזכנו, בתור פתולוג, התערבתי פעם על לאה לירות עם פרוטסורים בלכון ו'צל' שיש לי האופץ והכבוד העצמי לאכול רקטום (פי הטבעת - בלעז) של נשיא הפדינה הלנוח, כולא אור וצנובים, לפי לירשם לספרה של רות סירק'ס ילדים כושלים. כה טעלה ולשביעה היתה לנת הרקטום הנל עד שחיתית ללות רעיתו זל והכנת לפטמותיהם של השניים לעדן פירות ים לסופרים אותו הגשת לארוחת יובל ללכון לנשיא הפדינה הנוכה ורעיתו. כן אולי אלשן במסורת ואכיל את הנשיא הבא בפטמותיו של הנשיא הנוכה, וחוזר חלילה. הם הושלך באולם הקונגרס. יכולת לשלוח את שניהם של יהודי סיביר נוקשות לקור (הרגל) ואת פטמותיהן של יהודיות ביאפרה לתכונות לפחשבה כי הפרופ' החב' הוא ללעשה קנבל חסר יס, לא אחראי, שנפל בתפקידו הציבורי בצורה בזויה, אבל לצד שני אפשר גם להבין אותו כי היתה לו ילדיות די קשה. אז נישברה ניקול יהודיה צעירה לפינוי בשולי פריז עיר האורות הפנצנצים ופצחה בסיפור:

המנהל לחינוך ערכי מס' 3
מרץ '97
עורך: אל"מ (מיל.) צביקה
מערכת: אבי פיטשון, יריב
אמיתי, אדוארד, הסנביץ'

הולכים בדרכו

מאת אל"מ (מיל.) צביקה

הייתה לכם פעם ההגשה שגיל קופטש ואורי אורבך זוממים לגרוח אתכם לסימטה השופה ולשאוב ממכם עשרים ליטר דם בשם אחדות העם?

תחת הסיסמה "עם אחד דעות שונות" (שכנראה באה להחליף את הסיסמא "עם אחד עם כל התוספות בבקשה" לפי המבט המשותף לטרף בעיני צמד הערפדים הסבלנים הללו) אנו נאלצים להקשיב לעד בליל מסרים היסטרי הטוען במוקף (אם כי מכיר בזכותו להפיר בדעות שונות). (בתנאי כמובן שדעות אלו אינן קוראות לפגיעה באדם אחר, וכמובן גם לא בערכי ישראל). (ובמסד הביטחוני). (והרבה עובדיה) שאם מרגלית צנעני ודודו פישר הצליחו להתגבר על ההבדלים התהומיים שביניהם וגישרו על הפער העצום בין מוסיקה מזרחית גרועה למוסיקה חסידית גרועה והצליחו ממש לעמוד אחד ליד השני במשך הזמן הדרוש לצילום תמונה או שתיים ואם אברהם בורג ולימור לבנת הצליחו להתאגד תחת המוטו "שומרים על המסורת ומכבדים את הדמוקרטיה" (א. מי שומר על המסורת? ב. מי מכבד את הדמוקרטיה? - בין הפותרים נפוצה תוגרל חולצת זבולון המר) אז בוודאי שאתה מר ממוצעי תוכל למצוא את המשותף לך ולחרדים אשכנזים, חרדים ספרדיים, מסורתיים ספרדים מצביעי ש"ס, צמחונים מיליטנטים, מעריצי יעל בר זוהר, פעילים למען פנינה רוזנבלום, קוראי הנבואה השמימית, מעריצי רם אורן, צופי דודו טופז, רמטכ"לים לשעבר, מובטלים מאופקים, רוצחי ראש הממשלה, תומכי ראש הממשלה, אורחות אשת ראש הממשלה ושאר הדוגמאות לגנטיקה לקויה שמקורה באלפיים שנים של סירוב להתבולל בעמים יותר נאורים ופחות קוראים לנאורות.

נכון? מבולבל? לא יודע מה לחשוב? אל תחשוב, תפעל ותפעל מהר ובכוח הקם לאחדך השכם להורגו! היום הם משכנעים אותך לכבד את המסורת מחר הם ירצחו את ראש הממשלה לא! רגע זה היה כבר אתמול, היום הם ירצו שתכבד את הדמוקרטיה מחר הם ירצו אותך בצה"ל עם איזה אישה רחמנא ליצלן שתפקד עליך, היום קופטש ואורבך ומחר יגאל עמיר ווענונו יתאהבו ויתחתנו בכלא הדרך היחידה לשמור על אחדות העם היא לפתור לחלקים הקטנים ביותר האפשריים! עכשיו! ועדיף בכוח הנשק! ואם זאת אומרת שמדי פעם תפרוץ מלחמה בשיכון גיבורי השיטת בנתניה בין בלוק 7 (תומכי ימין ריאקציונרים בעד צמחיית גינה מסועפת) לבין בלוק 8 (תומכי ימין מתונים בעד מנות חמות ומסורת ישראל) אז אני מוכן לקחת על כך אחריות מלאה ולמען האמת הדברים האלה קורים בנתניה גם היום ממילא.

עכשיו כבר השתכנעת, אני יכול לראות אותך עובר על העיתונים, מחפש מודעות תמיכה ב"דור שלם דורש פרקטליזם שלטוני מוחלט" ובכן אין כאלה מודעות, אין הפגנות ללכת אליהן ואין פוליטיקאים שמנים שיחשבו בשבילך.

הדבר היחיד שנותר לך לעשות זה לצאת למרפסת עם כמה בקבוקי בירה...

ולזרוק אותם על כל ראש שלא מוצא חן בעיניך!

דבר ראש המנהל

עמיתים, חברים, קוראי המדור, כבוד הרב.

המנהל לחינוך ערכי ידע לאחרונה תקופה קשה וכואבת.

פרצופו האמיתי של ראש המנהל לשעבר תא"ל (מיל.) גדי התגלה לעורכי העיתון יחד עם עוד כמה מאברי גופו בקלטת וידאו שנשלחה ע"י מקור אנונימי אל מערכת העיתון.

הייתי רוצה לנצל את ההזדמנות כדי לאחל לאותם גברים צעירים שהונצחו בקלטת החלמה מהירה והמשך שנת לימודים פורייה.

עורכי העיתון (שעיתם היו לי מחלוקות בעבר) פעלו הפעם ללא רבב וחדרו אל שורש הבעיה, טיפולם בפרשה היה עמוק, ממצה ומספק וגדי הודח מיד ונראה לאחרונה צועד בכיוון פלורנטיין. אכן הוא צריך לברך על כך שכך התגלגלו העניינים, בצבאות מסוימים הוא היה מקבל אקדח, כדור ואת הזכות לסיים הכל בכבוד. לאחר הדחתו של גדי אני מוצא את עצמי ללא ברירה אלא לקחת עלי את המשימה של החדרת הערכים הנכונים לדור הצעיר אשר, בהעדרה של יד מכוונת, מבלה את זמנו בבטלה, עישון סמים ושאר מעשים לא פטריוטים אשר מובילים לשקיעת החברה בביצה של הדוניזם ודקדנטיות. כאחראי החדש על המנהל אני מתעתד להיכנס לעובי הקורה, לא עוד כתבות בינוניות וחסרות טעם, כל הכותבים יועמדו מייד לבדיקת רופא, פסיכיאטר, ופנינה רוזנבלום שיקבעו יחדיו באם ראוי הכותב להמשיך להביע את דעותיו בפני קהל כה צעיר ונוח להשפעה.

כולי תקווה שהעורכים ימשיכו במשימתם הקשה לשמור את מערכת העיתון מחדירת גורמים זרים ואף ילמדו לקבל מעט ביקורת ממבוגרים ומנוסים מהם דבר שלא רק יעלה את רמת הכתיבה הכללית אלא גם יביא לתאום טוב בין כל חלקי העיתון ולפעולתו כמכונה משומנת היטב!

רק אם נפעל כגוף אחד נוכל להבטיח את איכות הכתיבה והחינוך לערכים ולפעול על מנת שפרשיות מביכות כמו זו של גדי לא ישובו להטיל צל מעיק על הטוהר המוסרי של עיתון זה.

לשירת התקווה הקהל מתבקש לעבור לדום.

אל"מ (מיל.) צביקה

צ'מבהוומבה - אנרכיזם במיצובישי של הבאבון ברמזור לידך

"זוהי הספינה הטובה 'אורח חיים'
כל חברי קפצו למים
בחרתי בעצמי לקפטן
זה המסע הבודד ביותר בו הייתי
למעלה בתורן - הנה שט! אני רואה אדמה!
קצין ראשון? אין שום קצין ראשון
זוהי הספינה הטובה 'אורח חיים'
הפלג הרחק מן העולם"

CHUMBAWAMBA - THE GOD SHIP LIFESTYLE

צ'מבהוומבה קיימים ברציפות מתחילת שנות השמונים. הם יצאו מאותו מקום ממנו באו אנשים כמו קראס, קונפליקט, סביומנס - מה שנקרא אנרכו-פאנק. הרכבים שהחזיקו בהשקפת עולם מסודרת ומיליטנטית וראו בעצמם ארגונים פוליטיים ולא להקות. היום צ'מבהוומבה שורפים את הפרקטים בחדר של האחים הקטנים, במסיבות הכי איזמות שיכולות להיות, בג'בלאות הבטשי"ם, בג'לט ופבריסט אוורד. רוב בני האדם בעולם חושבים שהם להקה חדשה. זו חציית קווים שנראית כ"כ בוטה ובזויה עד שדחוף להסביר למה מדובר בחברת מבריקה של אנשים שנמצאים תמיד לפחות שני צעדים קדימה. הם לא נשארים חייבים ומתייחסים לשאלת מרכז-שוליים בשיר שאת חלקו ציטטתי ובעקבותי שאלוה את החוברת של דיסקם האחרון: "אם אתה מעדיף להיות קול ולא להתבטא בכל פורום אפשרי, אם אתה מנציח את השתיקה שקיימת ממילא, אתה חושדים בכל תוכנית אוטופית מושלמת וצודקת שאין בה מקום להרפתקה, תענוג, סיפון, חדשנות, חוסר עקביות, משחק, תשוקה".

ישנם שני טיעונים מיקרוים של אנשי המחתרת נגד מעורבות במיינסטרים: 1. אתה מפרנס שירות חברות שהורסות את האדם ואת הכוכב. 2. המסר שלך מידלדל, מדולל ובעצם נאבד לחלוטין במסגרות הפעילות של המיינסטרים.

הטיעון השני הוא בעיני פשוט פחדנות וחוסר ביטחון בעצמך. אני חושב שאם אני יודע מה אני עושה ולמה, וזוכר מי אני, אני יכול להעביר מידע חשוב חיוני וקיצוני בכל מסגרת. הם חזקים ומאורגנים אבל לא באורח מוחלט. אם אני יודע מי אני, אני יכול להשתמש בכלים של המיינסטרים בלי לפחד שאני "הופך לאחד מהם". ואני יודע מי אני.

כל תפיסה של "עשה זאת בעצמך" ועצמאות בלתי תלויה בשוק לכאורה, מול "שיתוף פעולה" עם המערכת, היא סימון גבול דמיוני שגורם לתרבות הנגד להתנופח בתוך עצמה, וחמור מכל - מונע מהפרטים המרכיבים אותה מלחונות תרבות ואמנות בעלות ערך רגשי / נפשי קריטיים, רק בגלל תווית של אמיתיות מוחלטת. ברגע שמבודד גורם "שיתוף הפעולה" המעורפל מהמכלול, הוא מוקצן כמורם היחיד בעל החשיבות ומאפיל על כל ערך אחר שגבול להיות משמעותי הרבה יותר.

בגדול, פולחן משתפי-פעולה. תנאי השוק של היום פשוט לא מאפשרים הישרדות מחוצה להם. אפשר לפעול בתוך כיסים, "וואקומים" בתוך השוק, אבל זו עדיין פעילות של שוק - אין בכך שום סתימה של עורקי זרימת הג'ובה. - אזלי אפילו להפך - שווקים אפורים או מחתרתיים הם לפעמים גורם שמרענן את פעילות המערכת כולה, לפעמים אפילו התנאי לקיומה.

כאשר אתה מגדיר לך גבולות מוסריים כצרכן, אתה עדיין צרכן. הגבולות לא מחלישים את מי שמחוץ להם, אבל חונקים את מי שבתוכם. המחתרת לא משפיעה על סביבתה ומתנוונת מבפנים. הצורך לשמור כל הזמן על "אורח חיים" קבוע גוזל יותר מדי אנרגיה על חשבון החיות, הגמישות והסקרנות של סצינה זו או אחרת.

אני מציע שני צעדים בשביל לצאת מהמלכוד:

1. לתת מרחב לכל פרט לבנות בעצמו את עולמו התרבותי ואת העמדות שלו כאשר במקום שתי קומבינציות אפשריות, להציב אינסוף.
2. למצוא הגדרה של חופש שלא קשורה לכסף, ושאנינה תיאורטית אלא קונקרטי-חוויתית. טריטוריות של חופש יוגדרו ע"י יחידים וקבוצות שיצליחו ליצור סיטואציות בהן ניתן לחוש על בשרך (ולא בתיאוריה) את התרוממות הרוח שמרגישים כשאופק שלא ידעת על קיומו לפני כן נפתח במלואו לפניך.

ככל שיהיו לך יותר רעיונות על איך חברה משופרת צריכה להראות, כך יש יותר סיכוי שלא תשים לב כשזה באמת יקרה.

הערווה של התשעים

את תחרות הערווה של התשעים נעל טקס מוצץ, חגיגי ומפואר, בהפקת ענק חסרת תקדים של חברת מה-שמו הפקות, גדל"ן ומולטימדיה", שנערך בדוכן "סטיות של פינגווינים" אי שם בנוכחות קהל רב. בתמונה - חני אוחיון, הערווה של התשעים, לוחצת את ידו של אדוארד, העורך והמו"ל, בדרך לקבלת הפרס היוקרתי.

כתיבת אוטובוסים
מאת אל"מ (מיל.) צביקה

נשים שהזמן שכח
בז'קט ג'ינס וחבילת דוריטוס משפחתית
מנצלות את זכותן להרעיש
ותובעות להן זכות לפזר פירורים לאוויר
מאצבעותיהן למודות סבון הכלים

מי את אישה עם פרצוף של כלב?
במה טובה את יותר מחטיף?
האם מישהו קרע את אריזתך המכוערת?
ואת פירורידך כלאחר יד העיף

אישה ששכחה להיות נזכרת
בז'קט ג'ינס נורא ובלי יעד מוגדר
מפלסת דרכה במציאות מנוכרת
פירורים של דוריטוס על פרצופה המכוער

אישה מספר אחת מהאוטובוס יורדת
מאחורי וילון מספר שלוש מחכה מכונית
נסגרו הדלתות ונמשכת הדרך
עכשיו אין לה חלק בהמשך התוכנית

קוף מכונף #6 דצמבר '97

10 ש"ח 40 עמ' כרומו של אחרי גליון 5 היו שמועות שנשבר להם הזין המטאפורי, אבל הנה הם חוזרים. (כבוד על ההתמדה) כדי לפתור בעיות של הבדלי השקפות, החליטו הקופים על רוטציה בעריכה. הפעם ערך את זה עודד הראל. העיתון הוא המוצלח ביותר שהם הוציאו עד כה.

יש עדיין את שרידי כתיבת ה-"קראנו יותר ספרי פילוסופיה ממך" אבל בסך הכל הם גם מעזים לתקוף דברים ממשיים ופמפונג יש צעצעים. כל הכבוד תמשיכו ככה. חוץ מזה יש שם גם משהו מענין על אודי סטנבן שבידו, סופר אינטרנט, דווקא של ברינקר. הלומיקס עדיין עלוב.

כתובת: ת.ד. 4049 ירושלים 91040. להשיג באוזן ובטאואר.

BUST #10, \$ 3.50, 132 עמ', חלק בצבע.

בערך 30 ש"ח בטאואר בארץ.

THIS IS GIRLS ON SEX. ANY QUESTIONS? הכריכה. עיתון גדול. חבורה של בחורות שנוגות, מבריקות, מתוחכמות ומדינות. עיתון על סקס. התחיל בתור פמפון, והגיע לרמת עיתון אלטרנטיבי שמן עם צבע, שלהפתעתי נחת גם על מדפי טאואר רקורדס בארץ. לא פמיניסטיות לוחמניות, לא מתלפלות בכיניות. חזקות ומשחררות, וסקסיות. סיפורים, ראיונות, והכי חשוב - עצות סקס לבנים שלא מבינים כלום. ויברטורים, פנטזיות. הנה טיזר: בראיון עם נערת ליווי, יש טיפ לקוראות: היא מספרת איך היא מצאה דרך להמנע מלמצוץ ללקוחות - היא הופכת אותם על הגב ומלקקת להם את פי-הטבעת במקום, והם גומרים תוך שניות. נשמע תמוהה אבל מתייחסים לזה שם כאל פריצת דרך.

קוד רבעון לאמנות בינתחומית

גליון מס' 2 | חורף '98 | 12 ש"ח | 28 עמ' חצי בצבע מלא קוד הוא הפרויקט של גלעד אלבום (ELBOM), ויוצא לאור ע"י העמותה לקידום תיאטרון בינתחומי בירושלים. הגליון הראשון חולק חינום בפסטיבל עכו בסוכות. קודם כל אני מוכרח לשבח את העריכה הגראפית המעולה שעושה עפר כהנא. בכלל העיתון נראה טוב - נייר טוב, חצי מהעיתון בצבע מלא - פרויקט מושקע. זה נראה כמו מגזין תרבות איכותי מחו"ל, לא כמו איזה ביטאון אליטיסטי של כמה מאוננים אומנותיים או אקדמאיים, כמו שרוב בטאוני האמנות והספרות נראים כאן. הקניקן מסקר ומפתה גם אנשים נורמלים לקרוא על הרבה בולשיט אומנותי 'בינתחומי'. בעקרון זה היה אמור להיות עיתון שיתעסק בתיאטרון אלטרנטיבי וכל מיני סוגים של מיצגים אומנותיים מעופפים, אבל למזלנו גלעד הוא גם חובב קומיקס, פוכבניות MOVIES-B, ותרבות טראש בפלל, מה שעושה את העיתון למעניין יותר: יש ראיון חושפני עם הכוכבת של עיתון HEAVY METAL, ג'ולי סטריין, שגם תכננה בסרט החדש שמפיקים ב-HEAVY METAL - פאק בריבוע (F.A.K.K²). מסתבר שאלבום נהיה משהו אחזק שלה באינטרנט, ואף נסע לבקר אותה בלוס-אנג'לס!

ליסיכום: כעיתון זה מומלץ, למרות שחצי מהתכנים הם בנושאים שלא ממש מעניינים אותי.

ת.ד. 8289, ירושלים, 91082 טל. 02-6725419

מגמת קולנוע

ערוץ הסרטים מודיע בתדהמה

התעללו לך בילדה ? רצחו לך את הילדה ?
התעללו לך בילדה, רצחו אותה ואחר כך גם זכו במשפט ?
אולי יש לה סרטן ? אולי אבא נוגע בה ?

אם ענית בכך על אחת מהשאלות האלה יש לך סיכוי להרוויח בגדול !!!

האם אתם מחנכים ? האם הם מחנכים ? מהשנים ? מפחידים ? מפילים סצנות עירום מפורטות ? לאחר דקות צפייה ממושכות נאלצתי להגיע למסקנה שאף אחת מהתשובות אינה נכונה, אין לסרטים אלו שום קסם ומשיכה וכנראה זו הסיבה לכך שהקהל היחיד הצופה בהם הוא עקרות בית שמאסו בחייהן, מאושפדים במחלקות פנימיות עמוסות מדי בבתי חולים מוזנחים מדי וכל בני העשרה בארץ שיבהו בכל דבר שזז אלא אם יעל בו זיהר שבתב שמה מופיע בערוץ אחר.

האם יאזל החומר ? אין דאגה, תעשיית המחזור האמריקאית פועלת במלוא הקיטור ותארכי הפקה נקבעו עד לתקופת הקדם הבאה.
ואז ? תמיד יש שידורים חוזרים.

אל"מ (מיל.) צביקה

תעשיית דרמות הטלוויזיה בכיכוב שלישיית בלונדיניות הברזל מגלגלת מיליוני דולרים מדי שנה בארה"ב ובחלק מהסרטים ממוחזרים ושבולונים יתקבלו במחנות ולסיים פתוחים.

לזכות (?) ג'ואנה קרנס, ג'ודית ליס וליז'ה יונג עומדות מאות דרמות טלוויזיה העוסקות באינדיבידואליות של נשים קשות יום / מהמעמד הבינוני / עשירות / במחלת הסרטן, בפשע, בממסד האפסוס, במהפכת המגפוש של בעליהן, ברוצחי בנותיהן, בבעיות רגשיות ובמיתיהן, באבטלה בעיירות הפיתוח ובעולם הטוב באשר הוא.

את הסרטים הללו תוכלו לראות בשעות הבוקר, הצהריים, הערב וכל שעה אחרת בה תבחרו להפקיד את איברי החישה שלכם לחסדי מטחנת הכבלים האזורית על מנת לענות על השאלה שהטרידה מדענים מאז שחר האנושות: "מה תעשה מיכל ינאי בגיל ארבעים?"

כולם חושבים שקומיקס נורא קל לעשות: לא צריך להשקיע בצורה, הסיפור מתחבר מעצמו, והופה, יש מוצר מולטימדיה ברוח הניינטיז, והכל סבבה. זין. מי שאין לו מושג ירוק בקומיקס לא יוצא לו קומיקס. הסיפור אולי לא כ"כ רע, והגרפיקה עמוסה ומתוחכמת (ולאדימיר יש לו קו טוב, והמראה הויזואלי מפתה), אבל הכל בלאגן, אין שום רצף, בלונזי דיבור מעוותים ובקיצור די קשה עד בלתי אפשרי לקרוא ולהבין משהו.

והתפרקו!

סוֹנִיָּה וּמַשְׁפָּחָתָהּ הַחֲדָשָׁה עָשׂוּ יְתֵדִין
חֲמִישִׁים וְעֶשְׂרִים!

סוניה // יריב אמיתי

באחת מפגישותיה (הרבות) עם אליעזר העובד -
הסוציאלי, הפתיע אליעזר באומרו: "ס'נ'ה, מצאתי
לך משפחה!"

במושב תלמי-יוסיפן גרה
אשה זקנה וערירית בשם סוניה
לסוניה לא היתה משפחה פזר
שנים רבות (הם נדחו בפרעות)
בהצטרף ערירית-זה לא מילה.

©, K 270

תרגום
סאנאלי

א"י-שם במערב
אד"ז!נה...

הַיָּמִים - יְמֵי חוֹרֶף / הַמְשַׁפְּחָה הָעֲלִיָּה
יֵצֵא לַמַּסַּע אֶל אֶרֶץ הַדְּרוֹם,
אֲךָ אוֹיֵה! - לִדְרוֹעַ מִזֶּלֶה שֶׁל סַעֲיָה, עֵבֶר
חוֹק הַכְּפִידָה בְּקִרְיָאָה שְׁלִישִׁית.
(וְהַתְּלָאִית - בְּרוֹדוֹת.)

אור הוליווד

מדור האנליקה של ביבאר זה-שם

SPACE ODDITY

להרבה אנשים יש אנטי די גדול למוזיקה עם הומור, זה מפחיד קצת, אולי צוחקים עלי או שאולי זה קליל מדי, אולי זה בעצם לא איכותי ועמוק, כזה כמו שכתוב תמיד שצריך ספייס יודעים לעשות את זה נכון, המוזיקה שלהם נותנת אווירה של סרט פולחן מצויר למבוגרים, (לא אלה עם הציצים) משהו בסגנון רן וסטימפי פוגשים את מונטי-פייטון. הקול של טומי סקוט (הסולן) (מן הסתם) הוא ללא ספק הסמל המסחרי שלהם, הוא נע בקשת מפרנק סינטרה לפיץ העכבר והוא ממש מוזר. לאחרונה סתמו לו ת'פה למשך שישה ימים כי הוא חלה במחלת גרון נדירה, מה שמביא אותי להגדיר את שירתו כ-'שנסון חידקי'.

כשמצאתי את Spiders ב'אוזן' הם כתבו במדבקה בפניה "גרוב-רוק", אז אמרתי ווללה (לא שאני נוטה לקטלג) -אני שונא את המשפט הזה, שקרנים) גרווב כזה, מן אנרגיה פופית קופצנית כזאת. הייחוד של ספייס ולמעשה מה שמפריד אותם מהבריט פופ הרווח הוא היכולת שלהם לתת רוק גיטרות טוב שמונה על מצע אלקטרוני מדושן בסימפולים ובסינטזים למיניהם. גם המילים נהדרות ורואים את זה מיד בשיר הראשון, 'Neighborhood' - 'שיר השכונה', הגרסה האנגלית. (במספר 69 גר קוקסינל/ הוא גבר ביום/ אך הוא אישה בליל, במספר 666 גר מר מילר/ הוא המטיף המקומי שלנו/ והוא גם 'סיריאל- קילר') ב'Major Pager' ג'ון מייג'ור מוכר אקסטזי לרוסים, ב'No-One Understands' סקוט מודה שאם הוא היה יכול להיות מישו הוא היה מרגרט תאצ'ר, 'היא כל-כך קול, אני חושב שהיא צריכה להיות מלכה'. וב'Charlie.M.' מיקי מאוס פרוס על כורסת הפסיכולוג, מנסה להתגבר על הדחף שלו לדפוק את מיני. מבלדות סטייל סרטי היצ'קוק לקטעי פאנקי, מג'אז טרמפט לאמביינט טכנו, (!) היופי הוא גם

בטקסטורה העשירה, את שמי הגיטרה- בס- תופים ממלאים צלילי סינטי וסימפולים, מעין הכרזת מודרניזציה שכזו.

ב9 למרץ יצא Tin Planet, האלבום השני, טומי סקוט אומר שהם כבר נמצאים במקום אחר עכשיו ושלמעשה יש דברים בSpiders שהוא לא יכול להקשיב להם יותר. "אבל זה עדיין אנחנו, סכיזופרנים לגמרי- רגע אחד אנחנו דיסקו-70, רגע אחריו אנחנו פופ-80, רגע אחריו אנחנו רוק-90 ורגע אחריו אנחנו משהו אחר לגמרי. בין השאר, עקב אמונות אי-אלו השארנו את רצועה 13 ריקה, על כל צרה שלא

תבוא. שמות שירים כמו 'Tom Jones', 'Elvis' ו'Unluckiest Man' מבטיחים שהתוכן עדיין בלתי קונוונציונלי כמו בקודם.

פעם אמרו שהבריט-פופ הוא אלטרנטיבה לאלטרנטיבה הגרנג'ית שהיא עצמה אלטרנטיבה לניו-ווייב... (אני יכול להמשיך אל תנסו אותי) ספייס הם אלטרנטיבה לאלטרנטיבה שדורשת כבר אלטרנטיבה משל עצמה. הבנתם? עכשיו לכו מפה.

(*) כוכביות עם סולאריים

(*)

(*) ב16 במרץ מוציאה PULP סינגל שני לקראת אלבום חדש בסוף החודש. הסינגל נקרא "THIS IS HARD CORE" והוא מצטרף ל"HELP THE AGED", הסינגל הראשון. אין אלבום בעולם שאני מצפה לו יותר, אני מוצא את עצמי צולל לתוך חלומות על השירים כשלמעשה לרשותי רק כמה טייטלז כמו "SEDUCTIVE LARRY", "SYLVIA", "THE FEAR", "PARTY HARD" ו... (*) עוד חדשות טובות הן שלהקת ה"PRESIDENT OF"

נשרפת הוציאו דיסק בלייבל של האוזן השלישית, מהדורה מאוד מצומצמת. להשיג באוזן ואצלנו. צלצל ישיר - קבל מחיר.

לור הזמן מדידת האנליקה של ביבאר זה-שם

"THE UNITED STATES OF AMERICA" החליטו לעשות לכולנו טובה גדולה ולהתפרק. תודה בשם הצוות.

 (*) לצ'מבו'מבה נמאס שכולם צועקים להם שהם הפכו בעצמם לקפיטליסטים המניאקים מהשירים שלהם אז הם החליטו לצאת בקריאה נרגשת ולהכריז כי הציבור מוזמן לגנוב את אלבומיהם ממעל למדפים וכך לשמוע זאת בחופשי-חופ חינוך אין כסף. הם לא הבטיחו לשלם את שחרורם בערבות של הגנבים התמימים חדורי האידיאליים.

 קפיטליסטים מניאקים. החנויות מבחינתם הורידו את האלבום החדש מהמדפים. קפיטליסטים מניאקים. (*) עם פרי פארל אתה אף פעם לא יודע למה לצפות הוא לא עובד יותר עם JANE'S ADDICTION וגם לא עם PORN. הוא לא פירק את PORN FOR PYROS בניגוד לשמועות (שבטח לא שמעתם) אבל כרגע הוא עובד על פרוייקט חדש שהרעיון שלו הוא יצירה משותפת. משותפת זה אומר טום מורלו מ. RAGE.A.T.M., ג'ון פרשיאגטה לשעבר גיטריסט צ'ילי פפרז וגם MAD PROFESSOR. (*) עוד באגף הרוק הופך טכנולוגיה. SMASHING PUMPKINS מוציאים אלבום חדש. טכנולוגיה זה אומר שמכונת תופים לא תתאשפז עקב לקיחת מנת יתר שלוש פעמים בחודש כמו המתופף האנושי שקדם לה. האלבום מיועד לסוף מאי, בתנאי שיצליחו להחליץ מתביעה שהגישה נגדם חברתם 'וירג'ין' (*) רבים שואלים אותי אם deUS חיים או מתים, אז בדקתי ומסתבר שכרגע 'דאוס' לא כל כך מעניינת אותם.

 רודי מתמקד ב KISS MY JAZZ, סטף הוציא אלבום עם ZITA SWOON (לשעבר MOONDOG JR) שנכתב בהשראת הסרט SUNRISE, והשאר בלהקות כמו GORE SLUT, FLOWERS FOR BREAKFAST ואחרות, אז אפשר לחכות מי יודע כמה זמן, אם בכלל שיצא

דאוס חדש, או שאפשר לנסות את האלטרנטיבות. CAN(*) גהמנים. מחלוצי האלקטרוני עוד בשנות ה-70 כשאלקטרוני היה רק משחקים ב'אטרי', אף פעם לא ריגשו אותי במיוחד עם כל הכבוד לזכויות ראשונים, אבל אנשים עם קצת יותר סבלנות ונגיעה בנושא משלי כמו BECK וה-RADAR BROTHERS החליטו לעשות מחווה: 'CAN FORGERY SERIES' ואני מאמין שזה יענה על מה שחסר לי שם.

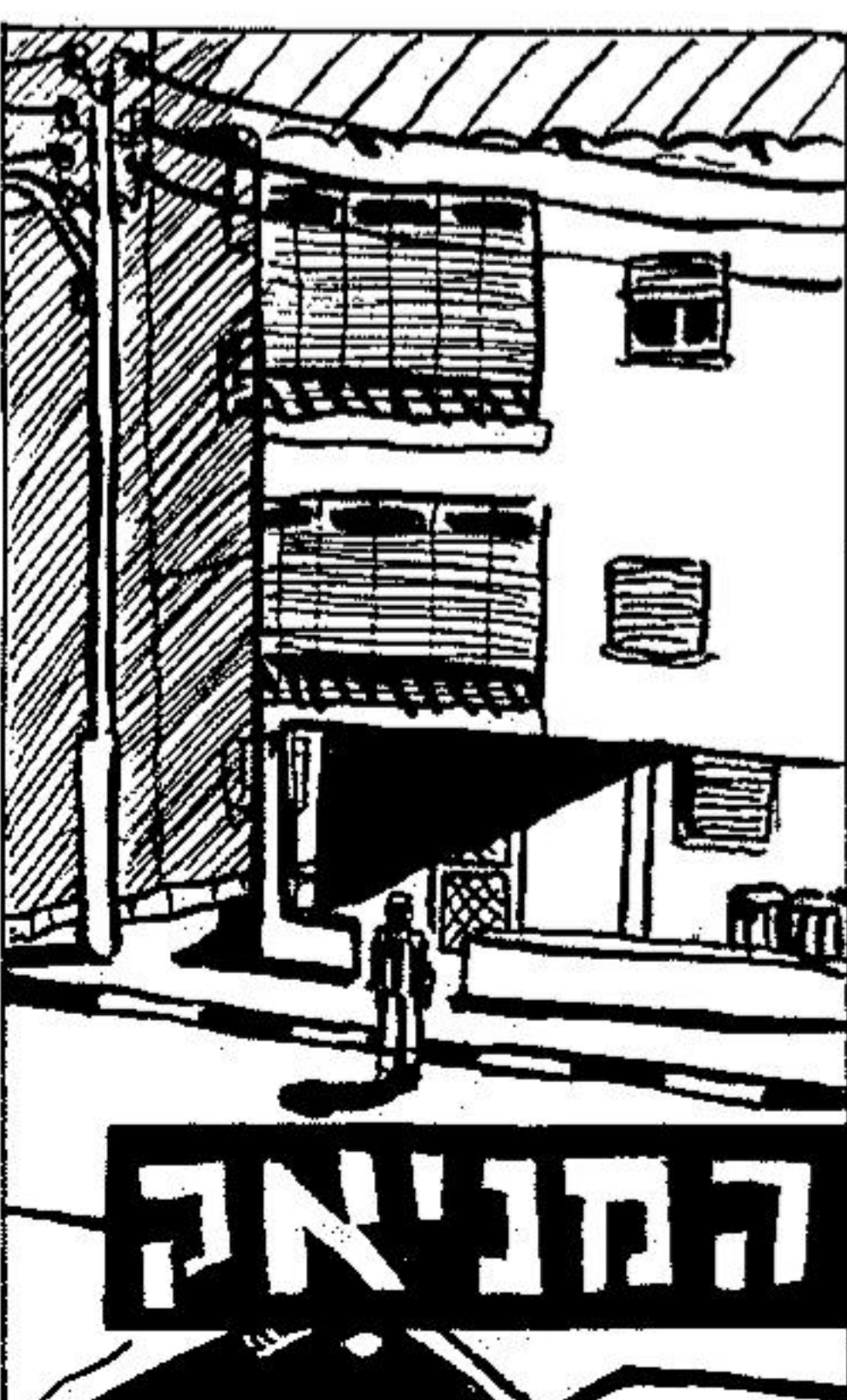
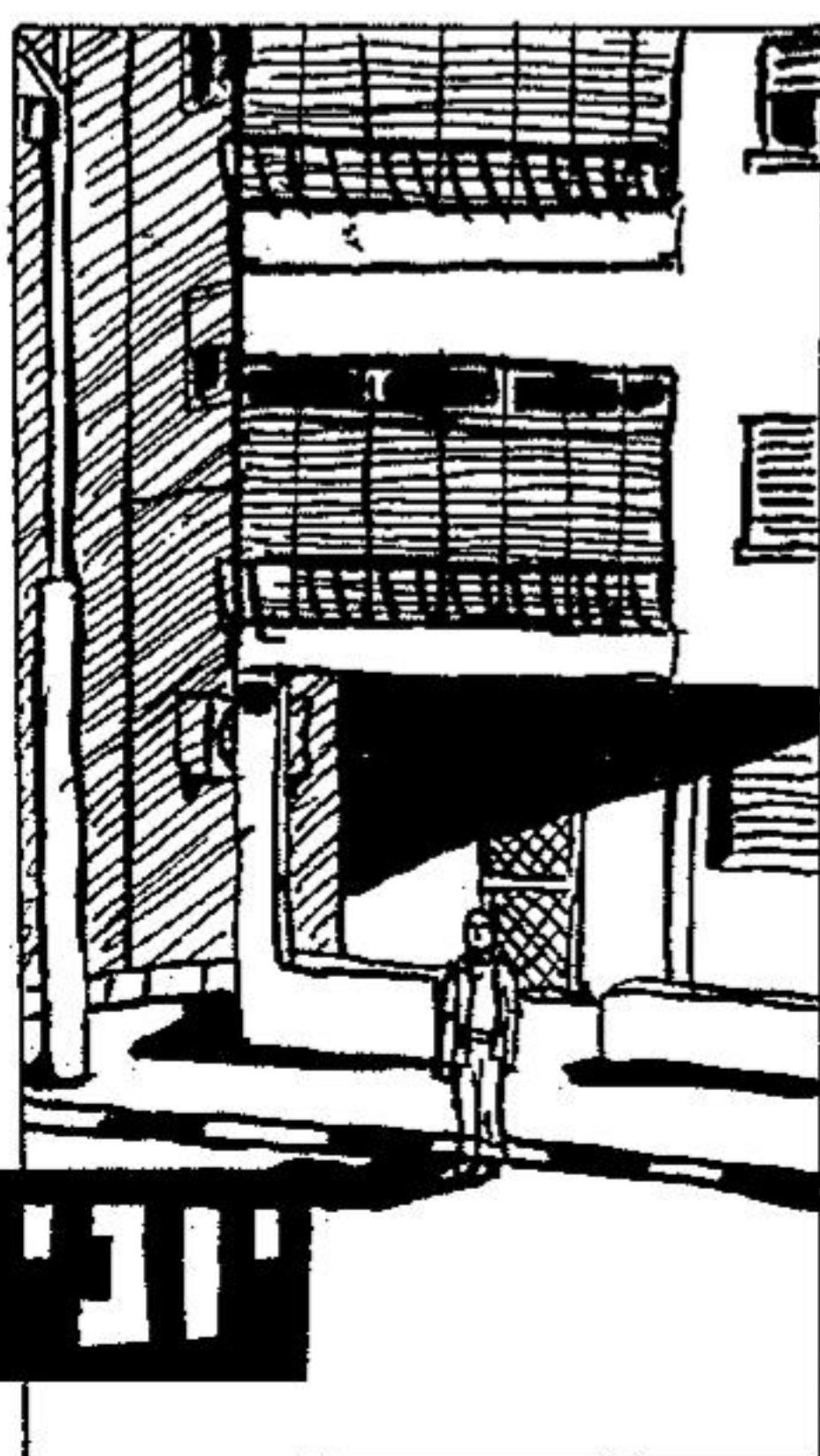
 (*) LUSH המשעממים מתפרקים מסיבות טרגיות, אבל לי לא אכפת וגם לכם לא צריך להיות אכפת. (*) מוריס מוציא אלבום בי-סיידים. איך אני אוהב בי-סיידים, זה כמו להסתכל במישהו שאתה מכיר מאחורה ולדמיין שהפנים שלו נראים אחרת משאתה מכיר. מוריס מכניס גם כמה שירים שלא פורסמו וגם רצועת מולטימדיה. כמו בדיסק של בנות פסיה.

 (*) ובזירה המקומית, מאד רציתי לכתוב לכם על אלבום הסולו של די-ואלט ואולי אף לראיין אותם אבל נחשו מה קרה, זה כבר אפילו לא מצחיק, ניחשתם נכון, הסולן חזר בתשובה. מעניין אם הרבי שלו שמע אותו צורח בגרמנית כמו קצין האס.אס. הזכור לו מהימים ההם בטרבלינקה. זה כדאי בכל זאת. (*) מרילין מנסון, מפלצות 'גותי' מודרניות, מסחריות אך משובחות יעבדו עם בילי קורגן (סולן 'סמשינג') ועם כריס רנה (לשעבר מ.2. בניין אינץ' נילס) על פרוייקט משותף. (*) ירון השתחרר! (*)

שושקה פתנדבת למי שטרה

יוני המניא

על להקת הזוהרים כתבנו כבר
בגיליון 18. אז, אמרנו לכם כמה הם
טובים והורינו לכם ללכת ולראות
אותם, אנחנו יודעים שלא הלכתם, אז
החלטנו לראיין אותם ולחשוף את כל
האמת, לא רק במטרה להקל בעוד
שנה על צוות התחקירניות של דן
שילון אלא בתקווה שתזיזו כבר את
הישבנים השמנים שלכם.

מאת
שאול
הניכר

לזוהרים יש כמה דברים שאי אפשר למצוא היום
במוזיקה ישראלית. הם מקוריים, הם משקיעים
מחשבה במה שהם עושים וחכי חשוב הם מנגנים
באהבה.
קשה להגדיר בדיוק את מה שהם עושים, אבל זה
עובד.

ההתייחסות הבלתי קונבנציונלית לגיטרה, ביחד עם
עבודת תופים אינטנסיבית ונקייה מקלישאות ובס
שמחזיק הכל ביחד ומצליח להישמע מקורי גם בריפים,
נותנים את ההרגשה שבסרט הזה עוד לא היית.
הם עולים לבמה ברצינות של מסיבת עיתונאים, בלי
פוזות ובלי בדיחות קרש ושובים את לב הקהל לעולם
הפרטי שהם יצרו וטיפחו ועושים לו נעים בבטן, כמה
טריוויאלי ככה נדיר.

שבועיים אחרי ההופעה הגענו יוסי הצלם, גראנטס
הוויסקי ואני לדירתו של דוד, הגיטריסט והסולן. בראיון
מתיש היורד לא אחת לרמה של חדרי חקירות אפלים,
שימוש בכוח בלתי סביר, הפעלת לחץ גפשי, תרגיל
השוטר הטוב (יוסי) והשוטר הרע (אני) הצלחנו לחשוף
את נבכי נפשותיהם של שלושת חברי הלהקה:

רמי - תופים, ינאי - באס ושירה, ודוד - גיטרה ושירה.
הם בני 20-21, הלהקה עובדת ארבע שנים ומופיעה כבר
שלוש שנים במועדונים, הם לפני הקלטת תקליט, רובו
באנגלית, והם לא מאמינים שיצליחו בארץ לפני שיעבדו
קודם בחו"ל.

צילמן: יוסי אסנפי

★ אפשר להגיד שלמרות המאמץ שאתה מדבר עליו, המוזיקה שלכם כן באה מאיזה שהיא תמימות ?

דוד: זה פידבק שאני מאוד שמח לקבל תראה, יש הרבה יתרונות דמי בלהסתכל על העולם דרך שבלונות ומצד שני אתה מקבל הרבה פחות. גם כשאני מקשיב למוזיקה אני משתדל לא להסתכל עליה מתוך שבלונות ואני מרגיש שזה דורש ממני איזה שהוא מאמץ כי זה כמו כלי עבודה, אבל אני מנסה ליצור את הדברים בעצמי כי ברגע שאני אשמע משהו ואגיד אה, זה ג'אנגל אני אפסיק להתרגש מזה. ובטח שזה נכון כשמדובר בחומר שלנו.

דמי: זה עושה את החיים הרבה יותר פשוטים, כמו שבלוגוס מישחי התקשרה והתעקשה חמש דקות לדעת איזה סגנון אנחנו מנגנים כדי לדעת אם לבוא להופעה. כאילו שאם יגידו לה שזה רוק שוודי או משהו זה בהכרח עושה את זה טוב.

★ בגלל זה אתם לא רוצים להגדיר את המוזיקה שאתם עושים ?

דוד: לחלק מוזיקה לרוק, דאנס או למוזיקה אלקטרונית זה מההתחלה שגוי, זו דרך לא נכונה להסתכל על דברים בכלל, לא רק על מוזיקה, על אומנות, על החיים בכלל. אני חושב שיש עתיד למוזיקה, אני רואה את המוזיקה כאחת האומנויות או כאחד הצינורות שמעבירים את מהות האומנות החוצה בפשטות הכי גדולה ובהכי פחות עיכוב.

★ אז אתם בכל זאת יכולים להגדיר את עצמכם כמוזיקאים לפני הכל ?

דוד: המוזיקה היא קודם, קודם לתיאטרון, קודם למילים, קודם ללוק, שזה חלק מהשעשועון, אם עשיתי מוזיקה טובה ועכשיו יש לי זמן להתעסק באיך השער שלי נראה אז יופי, אבל אני חייב להיות מסופק ממה שאני עושה מוזיקלית לפני שאני אעבור למצב השער שלי.

★ נראתם נורא לחוצים בהופעה בקושי דיברתם עם הקהל.

דוד: אנחנו מתרגשים, אנשים באים לראות אותנו כשאנחנו חשופים, אתה יודע מזה שמאה איש, או אפילו בן אדם אחד, באים לראות את הבפנים שלך, זה מלחיץ, עצם המעמד שכל כך הרבה אנשים באו לראות אותנו, עצם זה שהם באו לשם אז זה עושה לי לרתוח, אז שאני גם אעלה על הבמה ואשיר את הדברים שאני כותב הכי לבד, או שאנחנו מנגנים ברגעים שאנחנו הכי ביחד אז זה שאנשים באים לשמוע את זה, זה לא משנה כמה זמן אתה עושה את זה.

★ יכול להיות שהלחץ הזה מגיע מזה שיותר קל לכם לשיר לאנשים מאשר לדבר איתם ?

דוד: יותר קל לי לשיר לקהל גדול מאשר לדבר זה ברור, אבל לדבר עם בנאדם אחד זה יותר קל מאשר לשיר לו.

דמי: כל העניין הזה של ראיונות ובכלל, אנחנו עושים את זה הרבה פחות טוב ממה שאנחנו עושים מוזיקה. לעשות איזה שהיא העברה ממה שאנחנו עושים במוזיקה לראיונות זה בזבוז זמן, שום דבר שלא נמצא במוזיקה לא ימצא השלמות בראיונות או בכל דבר אחר, אנחנו מאמינים שהמוזיקה שלנו מדברת בעד עצמה מספיק טוב.

★ למה החלטתם להתראיין ?

דוד: כי זאת הפעם הראשונה בחיים שלנו שהפסקנו לפחד מזה, אני באיזה שהוא מקום הגעתי למסקנה שמה שלא יהיה אנחנו נשאר אנחנו וגם אם תצליח להכריח אותי לדבר על קליינשטיין אז אני עדיין אשאר אני ואתה תצטרך לעשות משהו מאוד מאוד מרושע, כדי להפוך אותי למשהו שאני לא, ואז הפסקתי לפחד ממך, בתור המראיין, התקשורת, כי באמת אין לך שום כוח בתכלס, כי אם תשתמש בכוח בגדול שיש לך כדי לפגוע במסדר שלי אז...אני לא יודע.

★ מה המסר שלכם ?

דמי: ראשית: המסר הוא - אל תקראו את הראיון, בואו להופעה.

★ מה אתם אומרים על כל מה שקורה ברוק הישראלי, דברים רעים, או אולי אתם חושבים "אביתר בנאי אחלה דבר".

דוד: זה שאביתר בנאי זה הדבר היחיד שאנשים פה מוכנים לקנות זה לא הופך אותו אוטומטית למחורבן.

דמי: זה לא נראה לנו כל העיסוק הזה בלחפש כמה דברים הם חרא ולהגיד כמה זה חרא, בייחוד שכל העיסוק הזה מתמקד בגלגל"צ ובעברי לידר, וכל הדברים האלה, כאילו האשמה נמצאת בהם, אם אנשים ירצו הם יקנו דברים אחרים, הקהל רוצה, זה שזה לא מוצא חן בעינינו זה משהו אחר, גלגל"צ מצליח כי צורכים אותו.

דוד: אתה לא חושב שהמסד המרושע...בוא נגיד ככה - כולם הולכים לצבא, אז זה הופך אותו למבוקש ? אני חושב שמישהו שמה איזה "מושך בחוטים" דואג ליצור את הביקוש.

אולי עברי לידר עצמו זה שהוא עושה מוזיקה מ... מ... איזה מוזיקה שהוא עושה, או אביתר בנאי או רמי קליינשטיין, אני מאוד מעריך את ההצלחה שלו, אבל אני שונא אותו בכל לבי, לא אותו, את המוזיקה שלו, אני חושב שזה חרא של מוזיקה אבל אני לא בטוח שדווקא בגלל שאנשים צורכים אותו אז דברים כמוהו שולטים. מעבר לזה יש כוחות אחרים, חזקים יותר, הכוח של הקהל הוא משמעותי מאוד אבל לדעתי הוא מוגבל.

דמי: אני חושב שחסרה הרבה מקוריות והרבה העזה מצד הרבה גורמים שלא מקצים מקום לדברים טובים ושדברים שמקצים להם מקום הם חסרי מחשבה.

★ דוד, נורא אהבתי אצלכם את ההתעלמות מכל מה שקורה היום וכשדיברת על רמי קליינשטיין קצת הרסת לי.

דוד: אתה ממש מניאק, אתה יודע ? אולי בגלל שהלכת לצבא נהיית כזה מניאק, בהתחלה אתה כועס עלי בגלל שאני לא מוכן להגיד לך מה אני שונא ואז כשאני נעתר, אחרי שאני מנסה כל כך חזק להתעלם מהפרובוקציות המגעילות שלך בסוף... תרשום... תרשום... שסוף סוף אתה מצליח אתה...

★ למה אתה כל כך כועס ?

דוד: כי לא חשבתי שאנחנו בכזאת מלחמה, אני מבחינתי עושה לך בתור איש תקשורת טובה כשאני מגיע לכזאת צהבהבות, אז במקום להגיד תודה, ללקק לי תחת ולסתום תפה אתה אומר לי, אה אתה צהבהב, אתה זה.

★ קצת אחרי שחיסלנו את בקבוק הוויסקי עברנו פתאום לפסים חיוביים יותר.

דוד: אנחנו משתדלים מאוד חזק להבהיר שזה שאנחנו רוצים להיות תמימים ושהתמימות שלנו, כשאנחנו מדברים אתך, היא אולי מודעת אבל זה לא פוזה, זה ביטוי לרגש אמיתי, לא של משהו שאנחנו עושים כדי לזכות בפרס או לשווק את עצמנו. זה קשה לנו להתעלם מכל מה שאנחנו מתאמצים להתעלם ממנו כי זה משהו שקשה ביום יום לעשות. לדוגמא, נורא קשה לא לתת למוזיקה שלנו שם, לא ללכת ולקטוף סגנון מוכן מהעץ. זה כמו פיתוי שעומד שם כל הזמן, יש איזה קטגוריה שמספיק קרובה אליך כדי שתרגיש אני פה. אני בן 20, אני גר בשנקין, אני עושה רוק אלטרנטיבי ועכשיו שהכל מוכן בשבילי בחוץ אז זה עושה לי את הדרך הרבה יותר קלה.

מקצוענות

זה שם המשחק.

- ★ מבחר ציוד מקצועי למטייל ולחייל
- ★ מבחר נעלי הליכה מקצועיות
- ★ מידע למטייל ויעוץ מקצועי
- ★ ציוד סנפלינג וטיפוס הרים

נ 13 ק

ויצמן 38

(פינת גאולה) כפר סבא טל: 09-7604557

The Tattooa of Joshua TATTOO

BODY PIERCING

הרדמה
חינם!

סטריליזציה
מלאה!

מבחר עגילי
פירסינג עצום!

סקיצות
מקוריות

סטודיו לקעקועים קבועים ופירסינג

בהנהלת שוקי ריינמן ורחמי פירסינג
(בצל ידע וותק בנלאומי)

דרך רמתים 110

הוד השרון

052 955302

09 7407448

פוגאדי

החנות המקצועית ביותר בארץ
למוזיקה אלטרנטיבית ורוק כבד
הרצל 14 נתניה
טל. 09-8612626

בוק שישי כל השנה:

מועדון רוק אלטרנטיבי
ב-2 רחבת הקונסרטים והחבת הופעות.

DJ HK אלטרנטיבי, ישראלי,
גראנג', בריט פופ ואייטיז

DJ AE מטאל, פאנור, מטאל,
ספיד, פאנק, הארד רוק

אילת, 22, ת"א

050-322464

החברות שמוכרות

סטיות: (רשימה חלקית)

כפר סבא: צליל- קניון ערים, דיסקסט- ירושלים 25.

הוד השרון: צליל-ק. מרגליות, LOVE SONG- דרך רמתיים 57. LOVE SONG- דרך רמתיים 77. **הרצליה:** פריק מחשבים- סוקולוב 29, בלו הול- סוקולוב 21, מזנון ת. ראשונים- הרב קוק 30, דינו- סוקולוב 61, מה נשמע- משכית 27 הרצליה פ.

רעננה: צליל- מרכז גירון, בארוק- רחבת המשבר, מזנון מטרו ווסט- הפלמח 2. **רמה"ש:** STREET CULT- ביאליק 45, כותרים סרטי וידאו- סוקולוב 32, פרסום רמה"ש- סוקולוב 71, פיקדילי- סוקולוב 90, מינימרקט אלימלך- אוסישקין 104, LASER CENTER- סוקולוב 40, עיתון וספר- ביאליק 39. **נתניה:** טופ 10 - קניון השרון, ווליום- סמילנסקי 16, פוגאזי- הרצל 14.

ת"א: האוזן השלישית (וידאו)- שנקין 21, טאואר רקורדס- אלנבי 1, טופ 10 - כיכר דיזינגוף 9, טופ 10- מרכז השלום, פריק

קיוסק עמי- מנוחה 62. **צריפין:** קראש- שער יפו **קיראון:** דני דיסק- מרכז מסחרי **יהוד:** צליל- קניון סביונים. **אשדוד:** טופ 10 - קניון פאואר סנטר 2000.

ירושלים: האוזן השלישית- עמק רפאים 8, טאואר רקורדס- הילל 19, פיקדילי- קניון מלחה פיקדילי- שץ 4, BALANCE- שץ 6, טופ 10 - קניון מלחה יריד הספרים- קניון מלחה, יריד הספרים- מ. דיין 168 פסגת זאב.

באר שבע: רוק סטור- ק. הנגב, טופ 10 - קניון אביה רח' שאול המלך 38, טופ 10 - קניון הנגב. **ערד:** טופ 10 - קניון ערד.

חיפה: טאואר רקורדס- ק. חוצות המפרץ, האוזן השלישית- נורדאו 29, צליל- קניון חיפה, סיטי הול- שבתאי לוי 7, ג'אנק- מרכז הכרמל, טופ 10 - קניון לב המפרץ, פזצטה- תחנה מרכזית, פיקדילי- יואל 9. **ק. ביאליק:** דיסקריון- קריון, ג'אנק- הדפנה 12.

מחשבים- הנשיא 12, פריק מחשבים- אבן גבירול 60, הפיצוציה- קינג ג'ורג' 10, פיקדילי- דיזינגוף 91, עיתוני סימה- קרליבך 20, יריד ספרים- הארבעה 24, מגזין פלוס- תחנה מ. חדשה, גלריית אסכולה- אחד העם 84, צפונבון- אבן גבירול 184, פיקדילי- תחנה מ. חדשה, שמורת צבע- דיזינגוף סנטר, אייל סנטר- דיזינגוף סנטר, מוזן פרוזה- דיזינגוף 162, גרייט מוזיקה- לונדון מיניסטור, גלריה קצמן- דיזינגוף 152, קיוסק קובי- בוגרשוב 34. **רמת גן:** מתוק לי- שד' ירושלים 5. **גבעתיים:** פריק מחשבים- כצנלסון 60.

רמת אביב: המימד הרביעי- אחימאיר 19, LASER VISION- טאגור 30, הפיצוחה של שי- ברודצקי 15.

בת-ים: המימד הרביעי- ק. בת-ים. **חולון:** טופ 10- ויצמן 45. **ראש"צ:** פיקדילי- קניון הזהב, כאוס- הרצל 52, מידאס- ז'בוטינסקי 16, טופ 10- מידאס- קניון לב העיר, טופ 10- תחנה מרכזית חדשה, כותרים סרטי וידאו- רוטשילד 81 **רחובות:** רון בי- הרצל 184 פניקה- שלר 21, טופ 10 - קניון רחובות (קומה עליונה), טופ 10 - קניון רחובות (בתוך ענק הוידאו),

זבולון המד ז"ל מגלה במכתב מרגש שכתב לפני מותו:

המשפחה של סטיות

של פינגווינים - המשפחה שלי.

מנוי לשנה במחיר 54 שח בלבד!

סטיות של פינגווינים הוא עיתון מצוין, סמל לעיתונאות יהודית ערכית אמיתית. כבר אמרתי לכל החברה במפר"ל, אפילו לשאקי המניאק שיעשו מנוי. תשמעו זה ממש משתלם. 54 ש"ח זה כלום. ותחשבו מה אתם במקבלים בתמורה - שישה גיליונות - זה כדאי! צר לי שלא אזכה לראות את החוברת החדשה. אבל תמיד זיכרו - המשפחה של סטיות של פינגווינים - המשפחה שלי.

זבולון המד
כפאון המד

דרך אגב קנו גם סירופ זה ממש משתלם-18 ש"ח זה כלום, האנגלמאיר הזה פשוט קורע. ותזכרו - סירופ, זה גם המשפחה שלי.

זבולון המד
כפאון המד

"סירופ!" - אוסף הקומיקס המופלא, כולו מאת אנגלמאיר, הגאון המופרע (על נייר איכותי מפורטוגלי)

סיפורים משובחים!
פצצת קומיקס איכותי

הזמינו

בטל. 03-9212420

תד. 1195 כפ"ס 44111

- [] מנוי על סטיות לשנה: שישה גיליונות מופלאים
- [] גליון #21 שלושים ושישה עמודים מופלאים
- [] סירופ! של אנגלמאיר

1. מזומן 2. צ'ק, לפקודת ש.ש.פ. 3. כרטיס אשראי: [] ישראלכרט
[] ויזה [] אחר: _____ מס. הכרטיס: _____
ת. זהות של בעל הכרטיס: _____ האריך תפוגה: _____
שמו: _____ טלפוני: _____ גילי: _____
כתובתי: _____ מיקוד: _____
תתחילו ת'מנוי מגליון: # אני אוהבות אותכם, תודה כל-כך ממש!!!

אני עובדת פה כבר נצח

רואה את האפים הפחוסים,
הקטנים, המרחרחים סביב
בלי הפוגה

אני רואה אותם

רואה אותם בראשון, שני, שלישי

אסור להם לגעת בי

לא אתן להם להתקרב

הם היו
רוצים לגעת
בי, אני יודעת

הלטאה טובלת אצבע בכסת הדיו,
מזהמת את הנייר שלי

אני עולה קומות בשבילם
מתנגשת בחביבות בפקידה אנוורקטית.
פולטת חיוכים.

אני שומעת את הקול החולה שלהם,
את השיעול.
את העברית השגויה, את החנופה.
הם ילכו, ואת מקומם ימלאו חזירים
חדשים. אני יודעת.

ואני אשאר כאן לעד,
פקידה עכברית לא מורגשת.

יורדת במדרגת, השדיים שלי מתנגשים זה בזה,
קופצים.

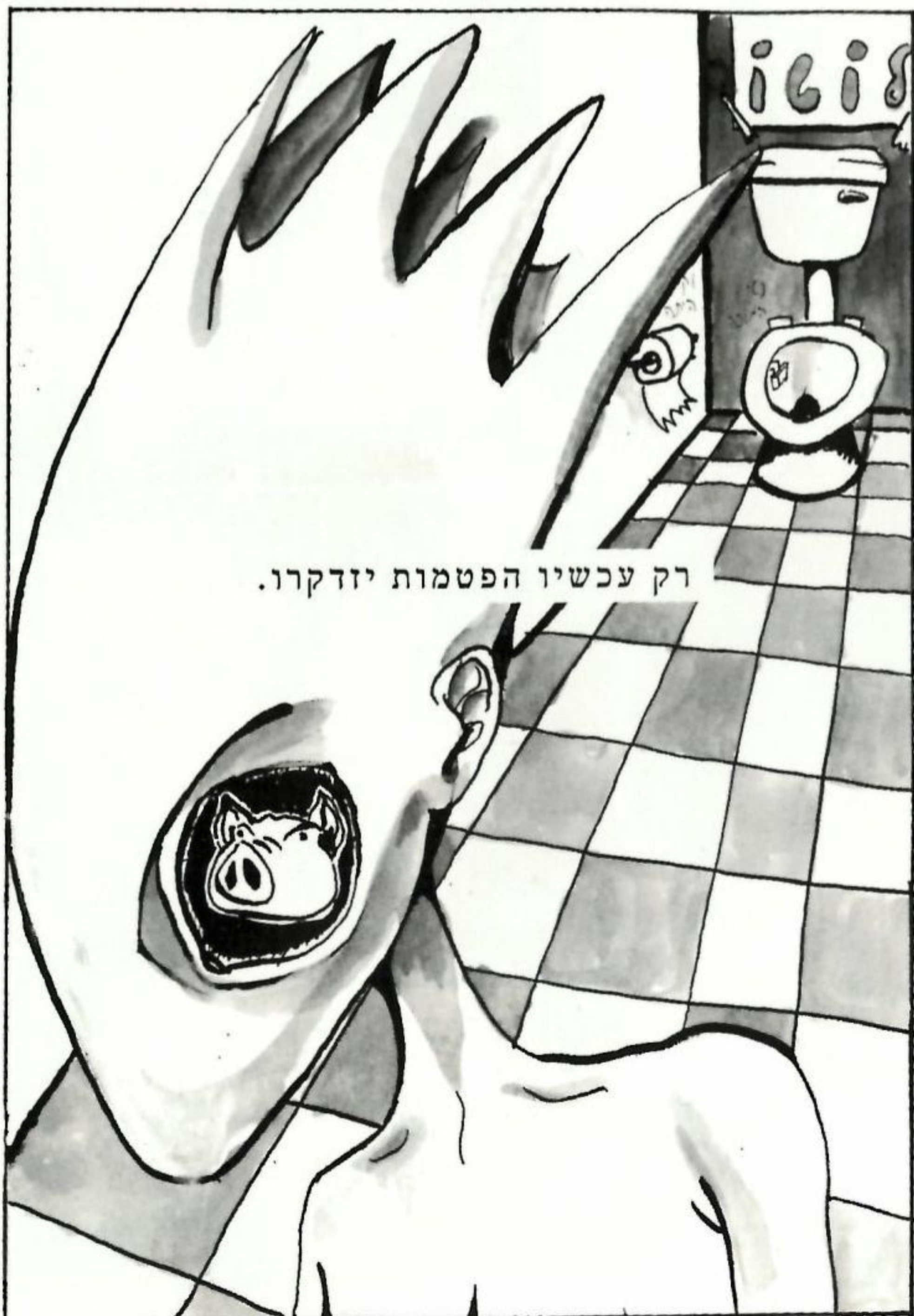

אני מגישה להם
את הנייר שלי, המלוכלך
עכשיו הוא שייך להם.

אני אכנס לשירותים ואצית לי סיגריה

רק עכשיו הפטמות יזדקרו.

TATTOO

פורטרטים!

איפור קבוע!

מבחר דוגמאות גדול!

100% סטריילי!

בודי פירסינג מקצועי!

עבודה אומנותית ברמה

גבוהה ביותר!

סניף
ראשל"צ

קניון ערי החוף

צמוד לקניון הזהב
03-9513084
03-9626432

סניף ראשי

תחנה מרכזית
חדשה ת"א

שער סלמה
חנות מס. 4869
03-6878185

MORETTO

המרכז

המקצועי

הגדול בארץ

לרולר בלייד

■ רולר בלייד + סקייטבורד

■ הלבשה וציוד מקיף

אלופי הארץ -

LAMETAYEL
AGRESSIVE TEAM

■ צוות המחליקים של

תל אביב דיזנגוף סנטר טל. 03-5286894